

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady dňa 25. 2. 2026

Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.

Podnet na preverenie č.: 0071/SO/2026 (predch. č. 0178/SO/2025), 0083/SO/2026 (predch. č. 0184/SO/2025), 0089/SO/2026 (predch. č. 0187/SO/2025)

Programová služba: JOJ

Vysielateľ: MAC TV s.r.o.

Číslo autorizácie vysielania: AT/10

Na základe záverov uvedených v správe Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

Návrh uznesenia:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „regulátor“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. e) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivuša a Mgr. Kataríny Začkovej postupom podľa § 150 zákona č. 264/2022 Z. z. preverila podnety na preverenie evidované pod 0071/SO/2026 (predch. č. 0178/SO/2025), 0083/SO/2026 (predch. č. 0184/SO/2025), 0089/SO/2026 (predch. č. 0187/SO/2025) smerujúce voči vysielaniu televíznej programovej služby JOJ vysielateľa MAC TV s.r.o. a uznala podnety na preverenie podľa ustanovenia § 150 ods. 16 zákona č. 264/2022 Z. z. za **neopodstatnené**.

Úloha:

Kancelária Rady informuje podávateľov podnetov na preverenie o výsledku preverenia podnetov.

T: 9. 3. 2026

Z: AO

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 25. 2. 2026

Podnet na preverenie č.	0071/SO/2026 (predch. č. 0178/SO/2025) zaevidovaný dňa 1. 12. 2025 0083/SO/2026 (predch. č. 0184/SO/2025) zaevidovaný dňa 11. 12. 2025 0089/SO/2026 (predch. č. 0187/SO/2025) zaevidovaný dňa 16. 12. 2025
Podávateľ:	fyzická osoba (3)
Predmet podnetu:	<i>A sme tu</i>
Deň a čas vysielania:	22. 11. 2025 20:41 hod., 29. 11. 2025 20:40 hod., 6. 12. 2025 20:40 hod.
Programová služba:	JOJ
Vysielateľ:	MAC TV s.r.o.
Číslo autorizácie:	AT/10

Dátum: 18. 2. 2026

OBSAH PODNETOV:

Podnet č. 1:

„Ako človek, ktorý má formu autizmu som si pozrel túto reláciu. Miesto toho aby autistom pomáhala, integrovala ich.....autistov zosmiešňuje. Prečo? Už v texte počujete, že nerozumieme svetu a občas sa nám hlavy pletú. Ja zo seba nemám takýto pocit a určite ho zo seba nemá ani známy český moderátor Ondrej Sokol, ktorý priznal poruchu autistického spektra. Zvláštny je aj výber respondentov do tejto relácie a hlavne kľúč výberu. Zas je tam nejaká šedá eminencia, ktorá sa dobre nabalila. Všetci pozrite si a posúďte sami. Relácia má pôsobiť edukatívne a integrovať. To sa tam nedeje ani zďaleka.“

Podnet č. 2:

„Som Aspergerka a nepáči sa mi tento projekt. Vôbec to nie je o autistoch, ale skôr o živote slávnych. Myslela som, že sa tam budú prezentovať životy autistov, ich radosti /starosti a nie, že hviezdami budú celebrity. Čo je toto za projekt? Takto chcete zosmiešniť Autistické spektrum pred verejnosťou?“

Podnet č. 3:

„Vážená Rada pre mediálne služby, týmto podávam podnet na prešetrenie vysielania relácie A sme tu, odvysielanej vysielateľom MAC TV s.r.o. (TV JOJ), z dôvodu podozrenia z porušenia povinností vysielateľa podľa zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách. Domnievam sa, že predmetná relácia mohla porušiť najmä povinnosť vysielateľa zabezpečiť ochranu ľudskej dôstojnosti a zákaz diskriminácie z dôvodu zdravotného znevýhodnenia, ako aj povinnosť zodpovedného a neškodlivého spracovania citlivých spoločenských tém. Ako osoba na autistickom spektre namietam spôsob, akým relácia prezentuje autizmus a neurodivergenciu, keďže tento spôsob vykazuje znaky stigmatizácie, zovšeobecňovania a jednostranného zobrazovania. Vysielaný obsah nebol doplnený primeraným odborným ani sociálnym kontextom a nevytváral vyvážený obraz rozmanitosti prejavov autistického spektra. Závažným aspektom je aj výber účinkujúcich, ktorý pôsobí netransparentne a neodráža reálnu sociálnu situáciu väčšiny osôb na autistickom spektre. Relácia neposkytla priestor osobám so skúsenosťou systémovej diskriminácie, najmä v oblasti zamestnania a prístupu k povolaniam, hoci ide o všeobecne známy spoločenský problém. Takéto opomenutie môže viesť k skresleniu spoločenskej reality a k legitimizácii stereotypných predstáv. Uvedené skutočnosti podľa môjho názoru môžu byť v rozpore najmä s: § 19 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. (ochrana ľudskej dôstojnosti a základných práv), § 19 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 264/2022 Z. z. (zákaz podnecovania k diskriminácii a znevýhodňovania z dôvodu zdravotného postihnutia), § 20 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. (povinnosť zabezpečiť, aby obsah mediálnej služby nebol v rozpore so všeobecne uznávanými etickými zásadami). Žiadam preto Radu pre mediálne služby, aby: preskúmala obsah predmetnej relácie z hľadiska súladu so zákonom č. 264/2022 Z. z., posúdila, či spôsob spracovania témy autizmu nenapĺňa znaky stigmatizácie a nepriamej diskriminácie, a v prípade zistenia porušenia zákona prijala opatrenia voči vysielateľovi v súlade s právnymi predpismi. Podnet podávam v dobrej viere za účelom ochrany základných práv, ľudskej dôstojnosti a podpory objektívneho a zodpovedného mediálneho obsahu. S úctou...“

PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:

Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“):

§ 61 Ochrana ľudskej dôstojnosti a ľudskosti

„(1) Obsahová služba, ktorú poskytuje vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, musí rešpektovať ľudskú dôstojnosť, najmä nesmie
c) propagovať násilie a otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť, znevažovať alebo hanobiť na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, majetku, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, narodenia, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, štátnej príslušnosti, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine.“

ANALÝZA – stanovisko Kancelárie Rady pre mediálne služby:

Námietky podávateľov smerovali voči programom *A sme tu*, odvysielaných v dňoch 22. 11., 29. 11. a 6. 12. 2025, v ktorých účinkujú osoby na autistickom spektre.

Podávateľ podnetu č. 1 namieta, že namiesto integrácie či edukácie, relácia autistické osoby zosmiešňovala, pričom poukazoval na text – „že nerozumieme svetu a občas sa nám hlavy pletú“ –, s ktorým sa ako autista nestotožňuje. Problematicky vnímal aj výber respondentov.

Podávateľ podnetu č. 2 sa domnieva, že program nie je zameraný na autentické životné skúsenosti ľudí s poruchami autistického spektra, ale prednostne na životy známych osobností. Zároveň si myslí, že takto koncipovaný projekt môže viesť k skresľujúcej alebo znevažujúcej prezentácii autistického spektra pred verejnosťou. Podávateľ podnetu č. 3 poukazuje na možné porušenie zákona, najmä ochrany ľudskej dôstojnosti, zákazu diskriminácie z dôvodu zdravotného znevýhodnenia a povinnosti zodpovedného spracovania citlivých spoločenských tém. Ako osoba na autistickom spektre uvádza, že relácia prezentuje autizmus a neurodivergenciu jednostranne a bez primeraného odborného a sociálneho kontextu, čo podľa neho môže viesť k stigmatizácii, skresleniu spoločenskej reality a posilňovaniu stereotypov, a to aj vzhľadom na výber účinkujúcich a absenciu tém systémovej diskriminácie, najmä v oblasti zamestnania. Podávateľ uvádza, že ním namietané skutočnosti „...môžu byť v rozpore najmä s: § 19 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. (ochrana ľudskej dôstojnosti a základných práv), § 19 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 264/2022 Z. z. (zákaz podnecovania k diskriminácii a znevýhodňovania z dôvodu zdravotného postihnutia), § 20 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. (povinnosť zabezpečiť, aby obsah mediálnej služby nebol v rozpore so všeobecne uznávanými etickými zásadami).“ V tejto súvislosti konštatujeme, že uvedené ustanovenia sa netýkajú ochrany ľudskej dôstojnosti a základných práv, zákazu podnecovania k diskriminácii a znevýhodňovania z dôvodu zdravotného postihnutia a povinnosti zabezpečiť, aby obsah mediálnej služby nebol v rozpore so všeobecne uznávanými etickými zásadami tak, ako to uvádza podávateľ.

O programe *A sme tu* je na oficiálnej webovej stránke vysielateľa uvedené nasledovné: „*Adaptácia francúzskej relácie Les Rencontres du Papotin, ktorú vytvorili režiséri filmového hitu Nedotknutelní Olivier Nakache a Éric Toledano. Talkshow sa vysiela už v 13 krajinách sveta a teraz sa dočká aj slovenskej verzie pod taktovkou producentky Slávky Adamíkovej a režiséra Richarda Raimana. Každá epizóda spojí známu osobnosť – herca, speváka, športovca či vedca – s 27 redaktormi na autistickom spektre. Tí kladú otázky bez pretvárk, priamo a s úprimnou zvedavosťou, čím dokážu preniknúť hlbšie než tradiční novinári. Vďaka ich autentickému pohľadu sa z rozhovorov stávajú silné ľudské príbehy plné smiechu, dojatia a pravdy.*“¹

Moderátorom programu je Erik Forgáč, dlhoročný riaditeľ Divadla Dúhadlo, ktoré vzniklo pri Občianskom združení Up-Down syndróm. Pôsobil ako dramaterapeut a už viac ako 14 rokov pracuje ako liečebný pedagóg v Centre sociálnych služieb prof. Karola Matulaya v Bratislave, kde denne sprevádza ľudí s mentálnym znevýhodnením. Moderovanie vníma ako poslanie a byť sprievodcom redaktorov na spektre považuje za pokračovanie celoživotnej snahy spájať svety, ktoré si niekedy nerozumejú.²

Vzhľadom na predmet námietok podávateľov sme program posudzovali podľa ustanovenia **§ 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.**, podľa ktorého obsahová služba „*musí rešpektovať ľudskú dôstojnosť, najmä nesmie propagovať násilie a otvorenou alebo skrytou formou podnecovať násilie alebo nenávisť, znevažovať alebo hanobiť na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, majetku, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, narodenia, národného alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, štátnej príslušnosti, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine,*“.

¹ <https://www.joj.sk/relacie/3032-a-sme-tu>

² <https://www.joj.sk/osoby/274-erik-forgac>

A sme tu, dňa 22. 11. 2025 (program namietaný v podnetoch č. 1 a 3)

Námietky podávateľov smerovali voči úvodnej epizóde programu, v ktorej hosťom bola slovenská herečka Táňa Pauhofová.

V monitorovanej epizóde na úvod zaznel komentár približujúci obsah relácie: „*V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bezprostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.*“

Následne prišla do miestnosti hlavná hostka programu T. Pauhofová, ktorá sa zvitála s niektorými z prítomných účastníkov programu, ktorí boli uvedení ako atypickí redaktori. Tí sa jej postupne predstavili – Monika, Benjamín, Maroš, Sonička, Milan. Spomedzi nich práve Milan prezradil určité detaily ohľadne svojej rodinnej situácie (že žije u adoptívnych rodičov). Ďalší z účinkujúcich oznámil hostke, že videl na počítači celý film, v ktorom bola obsadená. T. Pauhofová pochválila výzor účinkujúcich, pričom táto pochvala jej bola opätovaná zo strany Milana. Prostredníctvom dopytovania hostky vyšlo najavo, že medzi účinkujúcimi sú zastúpení ľudia z celého Slovenska, nielen z Bratislavy. Následne sa moderátor programu E. Forgáč prezentoval úvodnými slovami: „*Teším sa. Srdečne vítam našu hostku Táňu Pauhofovú, ktorá, môžete kludne, môžete (skupina osôb zatlieska hostke). Ďakujeme, Tánička, že ste prijali pozvanie, je nám potešením a ctou. Vitajte v spoločnosti našich atypických redaktorov, ktorí majú pripravených množstvo zvedavých otázok, otázok, nad ktorými sedeli, možno niektorí, aj niekoľko dní. Máte sa na čo tešiť, to už teraz vám poviem. Ale teda skôr, ako začneme, mám jedno dôležité upozornenie. Dnes sa tu môže povedať čokoľvek. Poprosím vás hneď na úvod v krátkosti, či by ste sa nám nepredstavili. Bude nám ctou, vitajte.*“ Po stručnom predstavení sa hostky bol účinkujúcim poskytnutý priestor na kladenie otázok, ktoré sa týkali viacerých tematických okruhov, pričom cieľom otázok bolo získať autentickú odpoveď hostky a vyvolať vzájomnú interakciu s účinkujúcimi. V priebehu interakcie medzi účinkujúcimi T. Pauhofová zväčša sedela na stoličke. Jednotliví účinkujúci postupne kladli otázky, ktoré časť z nich čítala z papiera, zatiaľ čo iní ich prednášali bez písomnej predlohy. Otázku za jedného neverbálneho účinkujúceho, Patrika, položil jeho asistent Jozef, keďže podľa moderátora Patrik komunikuje len pomocou gest, emócií a mimiky. Okruhy a kladené otázky boli nasledovné:

Bleskové otázky (ohľadne toho: ako sa hostka učila; aká bola jej reakcia na intoleranciu na lepok; či má tetovanie; či sa stretla s nadaným autistom; či obľubuje pesničku Je aká je od Karla Gotta; kto u nej doma vynáša odpadky)

V rámci okruhu venovanému bleskovým otázkam došlo k situácii, počas ktorej jeden z účastníkov vyzval hostku k poskladaniu Rubikovej kocky. Tá sa k tomu podujala napriek konštatovaniu, že v danej činnosti nevyníka. Súčasne s účastníkom relácie začala skladať Rubikovu kocku a kým jej sa ju nepodarilo správne poskladať, člen redaktorskej skupiny svoju kocku poskladal do pár sekúnd, za čo si vyslúžil potlesk. Zároveň v tomto okruhu člen skupiny Johnny inicioval tanečnú vložku, v ktorej najskôr figuroval on s T. Pauhofovou, avšak postupne sa k nim (na podnet hostky) pridali aj niektorí ďalší účastníci programu.

Detstvo (otázky týkajúce sa: počtu súrodencov; detstva všeobecne; ťažkej výchovy zo strany hostkiných rodičov; toho, či mala viac kamarátov alebo kamarátok a či niečo vyviedla; jej venovaniu sa karate v detskom veku; herečkinho nebohého starého otca)

Šikana (otázky ohľadne toho: či sa v detskom veku dávala do súvisu s Annou zo Zeleného domu; či bola v škole šikanovaná; ako zvykla reagovať na šikanu)

V rámci daného okruhu moderátor upriamil pozornosť na účastníka programu Karlosa, o ktorom uviedol, že napísal dve knihy. Moderátor T. Pauhofovej podal jednu z nich, s názvom 130 dní nového života, s tým, že ju požiadal, aby z diela prečítala konkrétny úryvok. Hostka prečítala pasáž, v ktorej postava popisovala svoj smutný zážitok, na čo T. Pauhofová v reakcii vyjadrila ľútosť a zároveň aj nádej, že Karlosa už nebolí byť ním samotným. Karlos sa potom dopytoval hostky na jej pocity ohľadom prečítanej časti.

Sebaláska (otázky ohľadne: toho, či má hostka pocit, že svoju súčasnú pozíciu dosiahla vďaka prísnej výchove a disciplíne; stredoškolského pobytu v USA, po ktorom sa mala zmeniť a cítiť sa komfortnejšie vo svojej ženskosti; zmyslu života a jej vierovyznania; situácie, pri ktorej nikdy nevie povedať nie)

Tematický okruh sebalásky uzatváral účastník oboznamujúci herečku so svojou dobročinnou aktivitou spočívajúcou v tom, že varí polievky pre ľudí bez domova. Následne sa účastník spýtal hostky, či by sa v tejto činnosti chcela k nemu pridať.

Materstvo a partnerský život (otázky ohľadne toho: čo ju zaujalo na jej manželovi, keď sa s ním rozhodla ísť do vzťahu napriek 10 ročnému vekovému rozdielu; prečo mala tajnú svadbu; ktorá udalosť v živote ju najviac zmenila; či sa hostkina dcéra podobá viac na ňu alebo na jej muža; či chce mať aj ďalšie dieťa)

Po uzavretí okruhu venovanému materstvu a partnerskému životu moderátor predstavil neverbálneho účinkujúceho, Patrika, komunikujúceho pomocou gest, emócií či mimiky. E. Forgáč potom oznámil, že v Patrikovom mene položí otázku jeho asistent Jozef - otázka sa týkala hudobného vkusu herečky. Jozef neskôr podotkol, že Patrik obľubuje hudbu talianskeho skladateľa L. Einaudiho kvôli filmu Nedotknuteľní. Následne bol moderátorom uvedený účastník Vladko, taktiež fanúšik L. Einaudiho hudby, ktorý zahral na klavíri skladbu, po odohratí ktorej zožal od prítomných potlesk.

Kariéra (otázky ohľadne toho: či má radšej divadlo alebo film; či má trému pred vystupovaním na javisku; podľa čoho si vyberá role; či povie niečo z pozície Hermiony – postavy z filmov o Harrym Potterovi, ktorú v minulosti dabovala; ako jej manžel vníma chúlостivé scény s inými mužmi a nahé scény; či túži byť pochovaná na Národnom cintoríne v Martine)

V rámci posledného tematického okruhu sa ujal slova aj účastník, ktorý svoju zamýšľanú otázku nehovoril zrozumiteľne, a tak herečka k nemu pristúpila bližšie, pričom sa začala smiať, keď zahliadla obsah textu papiera, z ktorého sa snažil účinkujúci čítať. Jeho otázku nakoniec prečítala samotná hostka, a to nasledovným spôsobom: „Či ti môžem dohodiť rolu v Amerike za 800 miliónov dolárov a či môžeš so mnou spolupracovať?“ T. Pauhofová v reakcii povedala účinkujúcemu, že akonáhle takú ponuku dostane, dá mu vedieť a budú spolupracovať. Daný účinkujúci následne hostku objal.

Na záver moderátor bližšie predstavil ešte jedného účinkujúceho: „*Lukáš je človek, ktorý komunikuje pomocou obrazov. Začal maľovať, keď mal 5 rokov a dnes vystavuje nielen na Slovensku, ale aj vo svete. A stal sa to jeho takým univerzálnym jazykom, teda táto jeho práca. Tam niekde vo svojich 5 rokoch našiel aj skrze obrazy slová. Samozrejme, už teraz úplne v klude rozpráva, ale prišiel vám odovzdať aj on dar priamo z jeho rúk vyrobený. Nech sa ľúbi.*“ Lukáš sa pred odovzdaním darčeka, tvoreným dvoma obrazmi, prezentoval príhovorom, v ktorom vyjadril obdiv herečke. Moderátor následne vyzval časť účastníkov k zaspievaniu natrénovanej skladby. Hostka, po vyzvaní, aby zhrnula svoje celkové pocity, povedala, že *cíti veľké šťastie, radosť a vďačnosť, že sa mohla stretnúť s účinkujúcimi. Milan predniesol herečke pranie, po ktorom sa hlavná hostka začala lúčiť s jednotlivými účastníkmi (väčšina z nich jej odovzdávala aj symbolický darček).*

* * *

Podávatelia namietali, že relácia nenaplnila svoje účely inklúzie či spoločenskej integrácie osôb na autistickom spektre, keďže zobrazovala neurodivergenciu zosmiešňujúco, resp. spôsobom vykazujúcim znaky stigmatizácie, zovšeobecňovania, jednostranného zobrazovania a nepriamej diskriminácie, pričom jej obsah nebol doplnený primeraným odborným ani sociálnym kontextom, a tak nemala vytvárať vyvážený obraz rozmanitosti prejavov poruchy autistického spektra. Obaja podávatelia zhodne namietali zloženie účinkujúcich osôb na autistickom spektre. Podľa jedného z podávateľov pôsobil výber účinkujúcich netransparentne a neodrážal reálnu sociálnu situáciu väčšiny osôb na autistickom spektre. Daný podávateľ taktiež konštatoval, že neposkytnutie priestoru osobám so skúsenosťou systémovej diskriminácie, najmä v oblasti zamestnania, viedlo k skresleniu spoločenskej reality a k legitimizácii stereotypných predstáv.

Účinkujúci pôsobiaci v pozícii redaktorov boli v programe odprezentovaní ako osoby s poruchou autistického spektra (PAS), ktorá je odborníkmi charakterizovaná ako neurologická porucha, ktorá zasahuje oblasť interakcie k ostatným ľuďom, komunikáciu voči okoliu a správanie k ostatným ľuďom. Keďže jej príznaky sa zvyknú najčastejšie prejavovať v prvých dvoch rokoch života, zvykne byť PAS

opisovaná ako vývojová porucha. Z hľadiska medzinárodnej klasifikácie chorôb MKCH-10 je typická triádou nasledujúcich syndrémov³:

- výrazne obmedzená až absentujúca komunikačná schopnosť
- stereotypné správanie a zvláštne záujmy
- narušená schopnosť nadväzovania spoločenských vzťahov a sociálnej interakcie.

V prípade osôb s PAS je príznačné, že nemusia mať nevyhnutne rovnaké prejavy, znaky a symptómy spojené so syndrómom autizmu, keďže u každého človeka s autistickou poruchou sa objavujú skôr rozdiely ako podobnosti, a to rôzne symptómy v rozličnej miere, z čoho vychádza, že aj prístup odborníkov a ľudí pracujúcimi s takýmito osobami je individuálny a prispôsobený ich potrebám.⁴ Existencia rozmanitosti v príznakoch a prejavoch PAS bola z nášho pohľadu reflektovaná i v relácii, keďže v prípade účinkujúcich sme mohli badať, resp. sa dozvedieť isté odlišnosti či špecifiká. Napríklad účinkujúci Milan sa prejavoval zhovorčivým a otvoreným správaním, účinkujúci Johnny bol zas spoločensky odviazaný. Okrem účinkujúcich pokladajúcich otázky štandardným spôsobom, bol medzi redaktormi prítomný aj účinkujúci, ktorý kládol otázku s ťažkosťami, resp. bol uvedený ako neverbálna osoba komunikujúca pomocou gest, emócií či mimiky.

Podávateľ podnetu č. 3 popri námietke o absencii rozmanitosti tiež uviedol, že program stereotypizoval osoby s PAS, a to tým, že neodrážal reálnu sociálnu situáciu väčšiny osôb na autistickom spektre, keďže neposkytol priestor osobám so skúsenosťou systémovej diskriminácie v oblasti zamestnania. S ohľadom na to je možné konštatovať, že formát programu ako takého je postavený predovšetkým na interakcii medzi atypickými redaktormi a známou osobnosťou, vzhľadom na otázky, ktoré by mali byť, podľa vysielateľa, úprimné a bez pretvárk. S výnimkou konkrétnych prípadov, samotní účinkujúci neboli jednotlivo predstavení, pričom pri mnohých z nich sa divák nedozvedel ani ich meno. Program tak zväčša nepribližoval účinkujúce osoby na autistickom spektre vzhľadom na ich súkromný život (sociálnu situáciu, zamestnanie, resp. štúdium). Základ monitorovanej časti tvorili slovné reakcie a odpovede herečky T. Pauhofovej na položené otázky rozdelené do viacerých tematických okruhov (bleskové otázky, detstvo, šikana, sebaláska, materstvo a partnerský život, kariéra), pričom hostka na otázky odpovedala zo svojej perspektívy.

V programe sme neznamenali situácie, ktoré by sme mohli charakterizovať ako znevažovanie, urážanie či zosmiešňovanie PAS, resp. osôb s danou poruchou. Naopak do popredia sa dávali mnohé talenty či zručnosti, ktorými oplývali konkrétni účinkujúci (skladanie Rubikovej kocky, literárna činnosť Karlosa, Vladkova hra na klavíri, Lukášovo výtvarné nadanie), pričom na ich prezentáciu bol venovaný čas v rámci jednotlivých tematických okruhov, resp. na záver programu.

Sme toho názoru, že program neobsahoval prejavy, ktoré by osoby na autistickom spektre zosmiešňovali, znevýhodňovali alebo ich zobrazovali ako menejcenné. Dramaturgická koncepcia bola podľa nášho názoru nastavená tak, aby sa nevytvárali ani neposilňovali stereotypy či predsudky voči osobám s PAS. Domnievame sa teda, že z hľadiska celkového kontextu programu nemožno odvysielaný obsah, týkajúci sa spôsobu prezentácie osôb nachádzajúcich sa na autistickom spektre, vnímať ako zasahujúci do ľudskej dôstojnosti, resp. znevažujúci na základe zdravotného postihnutia.

Na základe vyššie uvedeného konštatujeme, že vysielateľ odvysielaním programu neporušil ustanovenie **§ 61 ods. 1 písm. c)** zákona č. 264/2022 Z. z.

V podnete č. 1 podávateľ tiež namietal, že k zosmiešneniu osôb s PAS malo dôjsť aj prostredníctvom textu zahŕňajúceho slová: „že nerozumieme svetu a občas sa nám hlavy pletú“. V monitorovanom programe sme takéto slovné spojenia nezaznamenali.

³ <https://www.sposapoprad-tatry.sk/wp-content/uploads/2021/06/prirucka-pre-osoby-s-pas.pdf> s. 14

⁴ <https://www.genetickesyndromy.sk/syndromy/porucha-autistickeho-spektra>

Spomínaný text sa pravdepodobne viaže na titulnú skladbu programu, ktorá obsahuje podobný úryvok Ide o skladbu, ktorú hudobne zložil Marián Čekovský a spoločne s Lukášom Adamcom ju aj naspieval. Autorom textu je Vlado Kraus.⁵ V nami monitorovanom programe však skladba neodznela. Úryvok z nej sme zaznamenali v upútavke na program *A sme tu*, odvysielanej v deň vysielania nami monitorovaného programu, a to v čase o cca 13:53:10 hod. V tejto upútavke bol prítomný úryvok skladby s nasledovným spievaným textom: „*Keď nerozumieme svetu. Sme tu, sme tu, sme tu. Sme tu, máme hlavu, máme päť, občas sa nám vety pletú, keď nerozumieme svetu. Sme tu, sme tu, sme tu.*“

V prípade obsahu použitého úryvku piesne možno v súvislosti s jeho časťou („*občas sa nám vety pletú, keď nerozumieme svetu*“) konštatovať, že síce odkazoval na konkrétne symptómy PAS, v kontexte skladby, resp. obsahu daného úryvku si však nemyslíme, že išlo o zosmiešňovanie či znevažovanie, a teda nezadáva dôvod na možné porušenie § 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

A sme tu, dňa 29. 11. 2025 (program namietaný v podnete č. 3)

Námietky podávateľa smerovali voči epizóde programu, v ktorej bola hosťom známa slovenská lyžiarka Petra Vlhová.

V úvode programu zaznel počas rôznych záberov na účinkujúcich predmetného programu hlas mimo obraz: „*V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bez prostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.*“

Následne do miestnosti, v ktorej sú prítomní účinkujúci, moderátor programu a štáb (kameramani, zvukári, technická podpora), prichádza hostka P. Vlhová a postupne sa zoznamuje s účinkujúcimi – podajú si ruky, vzájomne sa predstavujú. Neskôr dostáva slovo moderátor programu, ktorý hovorí: „*Dobrý deň prajem všetkým. Srdečne vás všetkých vítam. Milá Peťa Vlhová, špeciálne vás, teda. Sme veľmi radi, že ste prijali pozvanie medzi nás. Nachádzate sa v spoločnosti našich atypických redaktorov, ktorí majú pre vás pripravených množstvo zvedavých otázok. Skôr, ako im odovzdám slovo, mám také dve veci na vás. Prvá je veľmi dôležitá. V tejto relácii sa môže povedať čokoľvek, alebo teda ešte presnejšie, všetko. Môžem vás poprosiť v krátkosti, predstavte sa nám, prosím.*“

Po stručnom predstavení P. Vlhovej je účinkujúcim poskytnutý priestor na kladenie otázok, ktoré sa týkajú rôznych tematických okruhov. Cieľom otázok je získať autentickú odpoveď hosťa a vyvolať vzájomnú interakciu s účinkujúcimi. V priebehu kladenia otázok P. Vlhová sedí na stoličke. Jednotliví účinkujúci pred ňu postupne predstupujú s otázkami, ktoré časť z nich číta z papiera, zatiaľ čo iní ich prednášajú bez písomnej predlohy. Otázku za jedného neverbálneho účinkujúceho položila jeho asistentka, keďže podľa moderátora komunikuje len pomocou obrázkov a emócií. Okruhy a kladené otázky boli nasledovné:

Bleskové otázky (Ako trávi voľný čas?, Akú má rada zmrzlinu?, Aké má obľúbené jedlo?, Jedáva sladkosti?, Závideli jej spolužiaci talent?, Má rada acidofilné mlieko?, Bojí sa hadov alebo pavúkov?, Vlastní talizman?, Pozná nejakého autistu z Liptova?, Ako sa oblieka?, Pamätá si mená svojich sobov, ktorých má vo Fínsku?, Čo ju motivuje, keď nemá dobrú náladu?, Vie tancovať?)

Detstvo a rodina (Aké sú jej spomienky na detstvo?, Hrávala sa ako dieťa s bábikami alebo autíčkami?, Mala nejakú prezývku?, Mala v detstve skôr kamarátky alebo kamarátov?, Obľúbené jedlo počas detstva?, Bývala niekedy zlá alebo drzá?, Pomáhala rodičom v bufete, ktorý prevádzkovali? Žiaril na ňu brat Boris kvôli jej lyžiarskemu talentu?, Aký má s bratom vzťah?, Má rada svojho najstaršieho brata?, Chcela by, aby po nej pomenovali ulicu v Liptovskom Mikuláši?, Odporučila by dnešným deťom lyžovanie?, Chýba jej detstvo?)

Láska (Neotravujú ju chlapci, keď je slávna?, Je pre ňu dôležitejšia partnerská láska alebo láska k športu?, Je aktuálne slobodná?, Mal bývalý partner Michal vplyv na jej úspechy?)

⁵ <https://www.joj.sk/clanok/1135234-novy-hit-s-posolstvom-cekovsky-a-adamec-predstavuju-piesen-sme-tu>

Kariéra (Ako jej najbližšia rodina prežíva jednotlivé preteky, na ktorých súťaží?, Ako zvláda tlak?, Oblúbená disciplína v lyžovaní?, Koľko získala medailí?, Komu je vďačná za svoje víťazstvo v slalome na Zimných olympijských hrách mládeže v Innsbrucku, keď mala iba 16 rokov?, Ako sa zotavovala zo zranenia, ktoré utrpela v Jasnej?, Na čo je Petra Vlhová najviac hrdá?)

Súťaživosť a rivalita (Je Petra veľmi súťaživá?, Je v kontakte so svojou najväčšou rivalkou Mikaelou Shiffrinovou?, Aký má s Mikaelou vzťah?, Ako prežíva prehry?, Má radšej úspech a slávu alebo skutočné priateľstvo?, Čo by chcela robiť po konci kariéry?, Je profesionálny šport finančne prospešný? Je Petra šťastná?, Čo Petre pomáha, keď je smutná? Čo v nej rezonuje z celého tohto rozhovoru?)

Počas trvania programu mali možnosť niektorí z účinkujúcich demonštrovať svoj talent. Jeden z redaktorov, Maroško, predstavil svoju novú knihu o kontajneroch s názvom Nočný tanec. Petra ju symbolicky pokrstila umelým snehom a Maroško jej tento výtlačok venoval ako darček. Účinkujúceho z osadenstva redaktorov na autistickom spektre, Johnyho, počas diskusie zaujímalo, či vie P. Vlhová tancovať. Odpovedala, že nevie. Johny jej povedal, že ju to naučí a zobral si klobúk a valašku. Začala hrať ľudová hudba a Johny sa roztancoval. Všetci mu tleskali. Pred záverom relácie odznelo aj hudobné prekvapenie. Petrinu najobľúbenejšiu pesničku Mám ťa rád zaspievali dve redaktorky, Eš a Janka, pričom ďalší redaktor – Matej, hral na klavíri.

P. Vlhová na záver programu s dojatím uviedla, že rozhovor s redaktormi s poruchou autistického spektra bol pre ňu veľmi inšpiratívny. Dodala, že ľudia často riešia nepodstatné veci, zatiaľ čo títo redaktori napriek ťažkým životným príbehom pôsobia úžasne. Vyzdvihla ich čisté duše a úprimnosť položených otázok, bez akýchkoľvek postranných úmyslov. Vyjadrila im aj veľkú vďaku a dúfala, že sa ešte niekedy stretnú.

Počas rozlúčky pred koncom vysielania programu *A sme tu* dostala P. Vlhová od redaktorov viaceré darčeky (kresby, tričko a pod.), ona im na oplátku rozdala autogramy a odfotila sa s každým, kto ju o to požiadal.

* * *

V podnete podávateľ uvádza námietky, podľa ktorých relácia prezentovala neurodivergenciu osôb na autistickom spektre spôsobom vykazujúcim znaky stigmatizácie, zovšeobecňovania, jednostranného zobrazovania a nepriamej diskriminácie, pričom jej obsah nebol doplnený primeraným odborným ani sociálnym kontextom, a tak nevytvárala vyvážený obraz rozmanitosti prejavov poruchy autistického spektra. Podávateľ namietal aj zloženie účinkujúcich osôb na autistickom spektre. Podľa neho pôsobil výber účinkujúcich netransparentne a neodrážal reálnu sociálnu situáciu väčšiny osôb na autistickom spektre. Daný podávateľ taktiež konštatoval, že neposkytnutie priestoru osobám so skúsenosťou systémovej diskriminácie, najmä v oblasti zamestnania, viedlo k skresleniu spoločenskej reality a k legitimizácii stereotypných predstáv.

Účinkujúci pôsobiaci v pozícii redaktorov boli v programe odprezentovaní ako osoby s poruchou autistického spektra (PAS). Tá je odborníkmi charakterizovaná ako neurologická porucha, ktorá zasahuje oblasť interakcie smerom k ľuďom, komunikáciu voči okoliu a správanie sa k iným ľuďom. Keďže jej príznaky sa zvyknú najčastejšie prejavovať v prvých dvoch rokoch života, zvykne byť PAS opisovaná ako vývojová porucha. Z hľadiska medzinárodnej klasifikácie chorôb MKCH-10 je typická triádou nasledujúcich syndrómov:

- výrazne obmedzená až absentujúca komunikačná schopnosť
- stereotypné správanie a zvláštne záujmy
- narušená schopnosť nadväzovania spoločenských vzťahov a sociálnej interakcie.

V prípade osôb s PAS je príznačné, že nemusia mať nevyhnutne rovnaké prejavy, znaky a symptómy spojené so syndrómom autizmu, nakoľko u každého človeka s autistickou poruchou sa objavujú skôr

rozdielely ako podobnosti, a to rôzne symptómy v rozličnej miere, z čoho vychádza, že aj prístup odborníkov a ľudí pracujúcich s takýmito osobami je individuálny a prispôsobený ich potrebám.⁶

Existencia rozmanitosti v príznakoch a prejavoch PAS bola z nášho pohľadu reflektovaná i v relácii, keďže v prípade účinkujúcich sme mohli badať, resp. sa dozvedieť isté odlišnosti či špecifiká (zručnosti a pod.). Okrem účinkujúcich pokladajúcich otázku štandardným spôsobom, bol medzi redaktormi prítomný aj účinkujúci, ktorý kládol otázku s ťažkosťami, resp. neverbálne, komunikujúc pomocou gest, emócií či mimiky.

V predmetnom podnete tiež podávateľ namietal, že program stereotypizoval osoby s PAS, a to tým, že neodrážal reálnu sociálnu situáciu väčšiny osôb na autistickom spektre, keďže neposkytol priestor osobám so skúsenosťou systémovej diskriminácie v oblasti zamestnania. S ohľadom na to je možné konštatovať, že formát programu ako takého je postavený predovšetkým na interakcii medzi atypickými redaktormi a známou osobnosťou, vzhľadom na otázky, ktoré by mali byť, podľa vysielateľa, úprimné a bez pretvárk. S výnimkou konkrétnych prípadov (Milan Rigo, Janka, Sonička, Eš, Paťko, Slavko, Jakub Buchala, Johnny, Matej), samotní účinkujúci neboli jednotlivo predstavení, pričom pri mnohých z nich sa divák nedozvedel ani ich meno. Program tak nepribližoval osoby na autistickom spektre vzhľadom na ich súkromný život (sociálna situácia, zamestnanie, resp. štúdium). Základ monitorovanej časti tvorili slovné reakcie a odpovede lyžiarky Petry Vlhovej na položené otázky redaktorov rozdelené do viacerých tematických okruhov (bleskové otázky, detstvo, láska, partnerský život, športový život atď.), pričom hostka na otázky odpovedala zo svojej perspektívy.

V programe sme neznamenali situácie, ktoré by sa dali charakterizovať ako znevažovanie, urážanie či stigmatizácia osôb prezentovaných s danou poruchou. Naopak, do popredia sa dávali mnohé talenty či zručnosti, ktorými oplývali konkrétni účinkujúci (knižná tvorba, výtvarné nadanie, hra na klavír, spev, tanec), pričom na ich prezentáciu bol venovaný čas v rámci jednotlivých tematických okruhov, resp. v závere programu. Tu sa Petra Vlhová vyjadrila nasledovne: *„Je to pre mňa... Veľmi inšpiratívne je s vami tu sedieť aj vďaka tomu, čo prežívate vo svojom živote a naozaj ďakujem, že tu som mohla s vami byť a je to aj pre mňa také do budúcnosti aj v mojom živote, že veľakrát riešime veci, ktoré sú úplne nepodstatné a pritom, pritom, proste sú veci, ktoré sa dejú v živote a aj vy, čo ste naozaj veľmi úžasní, aj napriek tomu, aké životy máte a s čím bojujete. A naozaj, ďakujem za všetky otázky. Niektoré ma zaskočili, ale ste naozaj, pre mňa, čo je najviac, že ste, že máte čisté duše, že za každú otázku bolo to úprimné a nie je tam žiadne to zlo alebo niečo, čo chcete tou otázkou niečo získať a naozaj bolo to úprimné. Takže... Bolo to pre mňa veľmi inšpiratívne, ako som povedala a ďakujem, že som tu s vami mohla byť a verím, že sa vám bude dariť a že sa ešte uvidíme. Takže ďakujem veľmi pekne.“*

Namietaný program nemožno charakterizovať ako odbornú diskusiu na tému osôb s PAS a podľa nášho názoru to ani nebolo zámerom programu. V danom prípade ide o formát približujúci osoby s PAS ľudskej zaujímavou, atraktívnejšou formou (priamy kontakt so známou osobnosťou).

Sme toho názoru, že program neobsahoval prejavy, ktoré by osoby na autistickom spektre zosmiešňovali, znevýhodňovali alebo ich zobrazovali ako menejcenné. Dramaturgická koncepcia bola podľa nášho názoru nastavená tak, aby sa nevytvárali ani neposilňovali stereotypy či predsudky voči osobám s PAS. Domnievame sa teda, že z hľadiska celkového kontextu programu nemožno odvysielaný obsah, týkajúci sa spôsobu prezentácie osôb nachádzajúcich sa na autistickom spektre, vnímať ako zasahujúci do ľudskej dôstojnosti, resp. znevažujúci na základe zdravotného postihnutia.

Na základe vyššie uvedeného konštatujeme, že vysielateľ odvysielaním programu neporušil ustanovenie **§ 61 ods. 1 písm. c)** zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

⁶ <https://ineka.sk/index.php/o-nas/o-autizme>

A sme tu, dňa 6. 12. 2025 (program namietaný v podnetoch č. 2 a 3)

Námietky podávateľov smerovali voči epizóde programu, v ktorej bol hosťom hudobník Marián Čekovský.

V úvode programu znie počas rôznych záberov na účinkujúcich predmetného programu hlas mimo obraz: „V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bez prostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.“

Následne do miestnosti, v ktorej sú prítomní účinkujúci, moderátor programu a štáb (kameramani, zvukári, technická podpora), prichádza hosť M. Čekovský a postupne sa zoznamuje s účinkujúcimi – podajú si ruky, vzájomne sa predstavujú. Neskôr dostáva slovo moderátor programu, ktorý hovorí: „Vitám vás srdečne všetkých a špeciálne teda vás, milý Marián Čekovský. Nachádzate sa v prostredí našich atypických redaktorov, ktorí majú pre vás pripravených množstvo zaujímavých otázok, už teraz sa môžete tešiť, ja už teda viem dopredu, minimálne. Skôr pravda...áá...ako im dám slovo, musí zaznieť jedna dôležitá veta – v tejto relácii môžeme povedať čokoľvek. Tak, to je veľmi dôležitá informácia a teda skôr, ako im dám slovo, poprosím vás na taký úvod alebo štart, predstavte sa nám v krátkosti.“ Po stručnom predstavení M. Čekovského je účinkujúcim poskytnutý priestor na kladenie otázok, ktoré sa týkajú rôznych tematických okruhov. Cieľom otázok je získať autentickú odpoveď hosta a vyvolať vzájomnú interakciu s účinkujúcimi. V priebehu kladenia otázok M. Čekovský sedí na stoličke. Jednotliví účinkujúci pred ním postupne predstupujú s otázkami, ktoré časť z nich číta z papiera, zatiaľ čo iní ich prednášajú bez písomnej predlohy. Otázku za jedného neverbálneho účinkujúceho položila jeho asistentka, keďže podľa moderátora komunikuje len pomocou obrázkov a emócií. Okruhy a kladené otázky boli nasledovné:

Bleskové otázky (Koľko máš okuliarov?, Prečo nosíš žlté okuliare?, Už si sa, už si sa niekedy už ženil?, Aké je vaše obľúbené jedlo?, Navštívili ste niekedy vešticu, keď máte radi znamenia a horoskopy?, Ak by ste išli na dobrodružnú výpravu, kam by ste chceli cestovať?, Ja chodím do kostola každý týždeň. Veríš ty v Boha?, Prečo sa neholíš? Moja mama hovorí, že sa musím holiť, aby som bol pekný., Čo rád robíš vo voľnom čase, ak nejaký máš?, Prečo si začal chodiť teraz na vysokú školu?, Aký šport robíte najradšej?)

Detstvo (Na svet ste prišli počas svadby, malo to na vás vplyv?, Ako ste prežili svoje detstvo?, Akú ste mali výchovu, zmiernenú alebo prísnu?, Kto sa o vás a o vašu sestru staral, keď vaši rodičia cestovali za prácou?, Ja by som sa chcel spýtať, čo ste mali v detstve najťažšie pre vás osobne?, Ako ste znášali smrť vášho otca?, Bola pre vás sestra Ľubica veľmi kľúčovou osobou, že ste kvôli nej prežili až klinickú smrť v nemocnici?)

Život po živote (Tvrdíte teda, že ste prežili klinickú smrť, počas ktorej ste zahliadli za stenu. Čo ste tam videli?, Snažíte sa každý deň žiť tak, ako keby bol pre vás ten posledný?, Pre mňa osobne je na ľuďoch mimoriadne atraktívne, keď majú ambície a formujú si svoj život tak, aby si ich mohli plniť. Máte aj vy ešte nejaký sen, ktorý si nosíte v sebe a túžite a zariaďujete si tú realitu tak, aby ste si ho mohol splniť?, Ocino sa ma občas pýta: „Majko, si šťastný?“ Ja odpoviem, že áno. A keď sa ma spýta, prečo som šťastný, poviem, že lebo ty si šťastný?)

Láska a deti (Ako vás napadlo dať svojim deťom mená Hana, Sofia, Alexej a Nikolaj?, Nie je pre vás veľa mať štyri deti?, Chcel by som sa spýtať, ako zvládáte sa počas de facto voľného času starať o štyri deti, ktoré majú aj iné matky, takže je to také...môže to byť celkom náročnejšie?, „Ako tráviš voľný čas s deťmi? Blázniš sa s nimi?, A koľko rokov majú tí mladší?, Prečo sú deti vašim najväčším bohatstvom?, Vynášate odpad vy, vaša žena alebo vaše deti?, Ako trávite čas so svojou rodinou?, Čo vás vaše deti naučili o sebe samom?)

Kariéra, hudba a sestra (Ako robíte hudbu? Počujete najprv nejakú melódiu vo svojom vnútri?, „Kto je lepší skladateľ, vy alebo vaša sestra Ľubica?, Čím je pre vás, okrem inšpirácie k hudbe, sestra Ľubica taká životne dôležitá?)

Humor (Si vtipný aj doma?, Či by ste našli dáky vtip, ktorý by ste mohli o sebe povedať, že vás definuje?, V Inkognite hovoríš často vtipy. To kto ťa naučil?, Viete si predstaviť reláciu Inkognito bez Miša Hudáka?, O dobrom humore sa všeobecne hovorí, že nemá hranice, ale predsa len, každý tie hranice

niekde má. Mňa by zaujímalo, kde už pre vás končí humor?, Túžili ste skutočne od malička byť šoumenom?“)

Počas trvania programu mali možnosť niektorí z účinkujúcich demonštrovať svoj talent - súťažiaci Gabriel zahral na klavíri džezovú skladbu a súťažiaca Janka mala možnosť zaspievať pieseň „*Myslím, že môže byť.*“ Traja súťažiaci (Carlos, Jakub a Alexandra) poskytli M. Čekovskému svoje texty/básne a hostí ich v rámci programu zhudobnil.

V programe účinkovali osoby, ktoré boli uvedené ako atypickí redaktori nachádzajúci sa na autistickom spektre. Autizmus alebo porucha autistického spektra - PAS (angl. Autism Spectrum Disorder, ASD) je neurologická a vývojová tzv. pervazívna porucha, ktorá zasahuje do viacerých funkčných oblastí života. Zasiadnutými oblasťami pri tejto diagnóze býva tzv. triáda poškodení a to v oblasti sociálnej interakcie, komunikačných schopností, imaginácie a hry, sprevádzaná obmedzenými, stereotypnými, repetitívnymi záujmami a činnosťami jedinca. Každý človek s autizmom je svojim spôsobom jedinečný. U každého autistického jedinca sa objavujú skôr rozdiely ako podobnosti, rôzne symptómy v rozličnej miere z čoho vychádza, že aj prístup odborníkov a ľudí pracujúcich s takýmito ľuďmi je individuálny a prispôsobený každému človeku v závislosti od jeho potrieb.⁷

Ako sme už vyššie uviedli, podávateľia namietajú voči spôsobu prezentácie autizmu. Zhodne poukazujú na riziko skresleného a nevyváženého obrazu autizmu a vyjadrujú obavy z negatívnych spoločenských dôsledkov, vrátane stigmatizácie a stereotypizácie ľudí na autistickom spektre. Jeden z podávateľov namietal, že program sa prednostne venuje známym osobnostiam a nie je zameraný na autentické životné skúsenosti ľudí s autizmom. Druhý podávateľ poukazuje aj na absenciu primeraného odborného a sociálneho kontextu a výslovne namietal opomenutie tém systémovej diskriminácie, najmä v oblasti zamestnávania a uplatnenia na trhu práce. Celkovo namietajú zásah do ľudskej dôstojnosti na základe zdravotného postihnutia.

V predmetnom programe boli zobrazované interakcie medzi účinkujúcimi nachádzajúcimi sa na autistickom spektre a známou osobnosťou. Účinkujúci mali možnosť známej osobnosti klásť otázky rôzneho charakteru. Taktiež mali niektorí z nich možnosť preukázať svoj talent v hudobnej alebo prozaickej činnosti. Bolo zrejmé, že účinkujúci mali rozdielne prejavy – niekto vystupoval sebavedomo, niekto pôsobil utiahnutejšie, niektorí mali plynulý rečový prejav, niektorí rozprávali ťažkopádnejšie, niektorí svoje otázky čítali z papiera a niektorí vedeli otázku formulovať bez tejto pomoci. Za jedného z účinkujúcich kladla otázku jeho asistentka, keďže bol neverbálny. Podľa moderátorových slov však dokáže komunikovať prostredníctvom obrázkov či emócií. Týmto spôsobom bolo ukázané, že ani ľudia s PAS nie sú rovnakí, ale majú rôzne špecifiká. Program tak podľa nášho názoru podporuje porozumenie medzi neurotypickým a neurodivergentným prostredím a umožňuje verejnosti spoznať rôzne perspektívy, nielen životy verejne známych osobností. Domnievame sa, že autizmus bol v programe prezentovaný ako súčasť spoločenskej reality (zodpovedá tomu aj názov „*A sme tu*“), nie ako senzácia či patologický jav. Program je špecifický tým, že sa v ňom nevyskytujú odborníci, a osoby na spektre tak nie sú objektom hodnotenia, ale sú jeho aktívnymi aktérmi. Z tohto dôvodu prítomnosť odborníkov nebola nevyhnutná, keďže program podľa nášho názoru nemá ambíciu hodnotiť účinkujúcich z odbornej perspektívy, ale informovať o ľuďoch s PAS. V tejto súvislosti treba tiež spomenúť, že program moderoval odborník, ktorý sa profesijne venuje tematike mentálneho zdravia. Vystupoval v roli facilitátora a jeho úlohou bolo zabezpečiť bezpečný a podporný priestor pre všetkých zúčastnených. Absencia tematizácie systémovej diskriminácie (napr. v oblasti zamestnania) nie je ekvivalentom jej podpory. Mediálny obsah nemusí reflektovať všetky spoločenské problémy súvisiace s danou problematikou, pokiaľ pri ich prezentácii nedochádza k ich bagatelizovaniu alebo ospravedlňovaniu, čo sa v danom programe nestalo.

⁷ <https://ineka.sk/index.php/o-nas/o-autizme>

Domnievame sa, že program neobsahoval prejavy, ktoré by osoby na autistickom spektre zosmiešňovali, znevýhodňovali alebo ich zobrazovali ako menejcenné. Dramaturgická koncepcia bola podľa nášho názoru nastavená tak, aby sa nevytvárali ani neposilňovali stereotypy či predsudky voči osobám s PAS. Domnievame sa teda, že z hľadiska celkového kontextu programu nemožno odvysielaný obsah, týkajúci sa spôsobu prezentácie osôb nachádzajúcich sa na autistickom spektre, vnímať ako zasahujúci do ľudskej dôstojnosti, resp. znevažujúci na základe zdravotného postihnutia.

Na základe vyššie uvedeného konštatujeme, že vysielateľ odvysielaním programu neporušil ustanovenie **§ 61 ods. 1 písm. c)** zákona č. 264/2022 Z. z.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností sa domnievame, že vysielateľ MAC TV s.r.o. odvysielaním programu *A sme tu* dňa 22. 11. 2025 o cca 20:41 hod., 29. 11. 2025 o cca 20:40 hod. a 6. 12. 2025 o cca 20:40 hod. na programovej službe JOJ neporušil povinnosť ustanovenú v **§ 61 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z.**

Podnety na preverenie navrhujeme posúdiť ako **neopodstatnené**.

Prepis/popis monitorovaného vysielania k Správe o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. (podnet na preverenie č. 0071/SO/2026, predch. č. 0178/SO/2025, 0083/SO/2026, predch. č. 0184/SO/2025, 0089/SO/2026, predch. č. 0187/SO/2025)

Monitorované vysielanie: *A sme tu*

Deň vysielania: 22. 11. 2025

Čas vysielania: 20:41 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

20:39:51 začiatok záznamu

- reklamný blok
- zvukovo – obrazové predely
- sponzorské odkazy

20:41:13 začiatok programu *A sme tu*

- úvodné slová komentátora Petra Rúfusa: „V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bezprostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.“, počas ktorých vidíme zostrih z interakcií medzi skupinou ľudí a známymi osobnosťami Slovenska (napr. hudobník Marián Čekovský lyžiarka Petra Vlhová, herečka Diana Mórová či bývalý futbalista Martin Škrtel) v rámci miestnosti.

- do miestnosti prichádza hlavná hostka epizódy herečka Táňa Pauhofová. Následne sa privíta s prítomnou skupinou osôb. Je zachytené ako si s určitými členmi skupiny podá ruky, pričom sa jej dané osoby predstavujú (Monika; Benjamín; Maroš; Sonička – ktorá herečku objíma a spomenie ich predošlé stretnutie; Milan – ktorý oznámi, že býva u náhradných rodičov, ktorí si ho osvojili v útľom detstve). Jeden z členov skupiny povie herečke, že na počítači videl celý film, v ktorom účinkovala. T. Pauhofová a člen skupiny Milan vyslovujú komplimenty, čo sa týka vonkajšieho výzoru (oblečenia). Na popud herečky vychádza najavo, že v prítomnej skupine sú zastúpení aj ľudia, ktorí nepochádzajú z Bratislavy.

- na obrazovke sa zobrazí biely nápis uvádzajúci názov programu

20:43:07 moderátor relácie Erik Forgáč hovorí nasledovné: „Teším sa. Srdečne vítam našu hostku Táňu Pauhofovú, ktorá, môžete kludne, môžete (skupina osôb zatlieska T. Pauhofovej). Ďakujeme, Tánička, že ste prijali pozvanie, je nám potešením a ctou. Vitajte v spoločnosti našich atypických redaktorov, ktorí majú pripravených množstvo zvedavých otázok, otázok, nad ktorými sedeli, možno niektorí, aj niekoľko dní. Máte sa na čo tešiť, to už teraz vám poviem. Ale teda skôr, ako začneme, mám jedno dôležité upozornenie. Dnes sa tu môže povedať čokoľvek. Poprosím vás hneď na úvod v krátkosti, či by ste sa nám nepredstavili. Bude nám ctou, vitajte.“

- stručné predstavenie sa zo strany T. Pauhofovej (sediacej na stoličke, pričom v jej blízkosti je usadená skupina účinkujúcich osôb – atypickí redaktori)

- moderátor dá na známosť, že budú nasledovať bleskové otázky

- člen skupiny Ivko sa opýta: „Ako si sa učila?“ T. Pauhofová v odpovedi popisuje, že bola dobrou žiačkou, pričom najviac ju z predmetov bavili chémia a dejepis.

- členka skupiny sa spýta: „Aká bola vaša reakcia na to, že ste zistili, že máte intoleranciu na lepok?“ Herečka poznamená, že po počiatočnom šoku si na to postupne zvykla. Členka potom dodá, že aj ona trpí celiakiou.

- T. Pauhofová pochváli člena skupiny – Johnyho, za jeho oblečenie. Všimne si potom, že Johny má na sebe aj tričko s jej podobizňou. Daný člen sa opýta herečky, či má tetovanie, na čo ona odpovie kladne. T. Pauhofová doplní, že vzhľadom na svoju profesiu ich nemôže mať toľko a také farebné ako Johny.

- člen skupiny Milan pokladá otázku: „Ja by som sa vás chcel opýtať, že či ste sa už stretla s autistom, ktorý vie toho viac a je všestrannejší, lebo my sme všetci origináli a že, či ste sa stretla s nejakým takým autistom, ktorý akože není úplne hlboký, ale ktorý vie toho viacej?“, na ktorú herečka odpovie pozitívne.

- ďalší člen sa spýta: „Máte radi Karla Gotta pesničku Je aká je?“, na čo T. Pauhofová povie, že ide o jej najobľúbenejšiu pesničku od daného interpreta, keďže ju určité časti jej textu vystihujú.

- člen skupiny vyzve hostku k poskladaniu Rubikovej kocky. Herečka vysloví obdiv smerom k ľuďom zbehlým v skladaní Rubikovej kocky. Dodá, že ona k takým osobám nepatrí. Napriek tomu člen skupiny podá kocku T. Pauhofovej, ktorá ju následne skúša vyriešiť. Súčasne sa to o pokúša aj samotný člen a na rozdiel od herečky sa mu ju podarí poskladať do niekoľkých sekúnd. To sa stretne s uznalivým potleskom a taktiež pochvalou zo strany hostky.

- člen Maroš sa opýta: „Kto u vás vynáša odpadky? Vy alebo váš manžel?“ T. Pauhofová skonštatuje, že sa obaja zvyknú podieľať na danej činnosti.

- Johnny, člen skupiny, vyzve T. Pauhofovú k tancu. Najskôr tancujú iba oni dvaja, ale na popud herečky sa potom pridajú aj ďalší účinkujúci.

20:51:50 moderátor uzatvorí časť venovanú bleskovým otázkam a zároveň otvorí tému ohľadne detstva.

- T. Pauhofová odpovedá na otázku, čo sa týka počtu súrodencov

- herečka hovorí o svojom detstve, z ktorého si veľkú časť nepamätá. Vrávi však, že vyrastala v štvorgeneračnej domácnosti. Vyjadrí tiež vďačnosť smerom k rodičom.

- obsierna odpoveď na otázku týkajúcu sa ťažkej výchovy zo strany rodičov

- hostka je dopytovaná, či mala viac kamarátov alebo kamarátok a či niečo vyviedla

- odpoveď na otázku, čo herečku viedlo ku chlapčenskému športu akým je karate

- člen skupiny sa pýta, čoho symbolom bol T. Pauhofovej milovaný dedko

- účinkujúci položí otázku ohľadne smrti herečkinho starého otca

21:00:52 moderátor predstaví ďalšiu tému, ktorou je šikana, týmito slovami: „Pozývam vás teraz do ďalšej témy, pretože nie všetci sme v živote zažili prijatie. Niekedy to bolo odmietnutie, niekedy to bol nejaký pocit hanby. Toto všetko by sme mohli zabaliť pod tému šikana. Hoci to vyznie ťažko, ale aj na túto tému si naši redaktori pripravili niekoľko otázok.“

- T. Pauhofová je dopytovaná, či sa v detskom veku niekedy dala do súvisu s Annou zo Zeleného domu, keďže aj ona bola prezývaná mrkva kvôli ryšavým vlasom.

- členka tímu sa pýta herečky, či bola v škole šikanovaná. Hostka poukazuje na to, že nebola veľmi populárna medzi ostatnými spolužiakmi, avšak mala potrebnú podporu vo svojej jedinej kamarátke.

- ďalšia z členiek sa spýta ako herečka reagovala na šikanu. T. Pauhofová tvrdí, že v reakcii na ňu sa stiahla do seba, čo spätne nepovažuje za najsprávnejšie rozhodnutie.

- moderátor upriami pozornosť na Karlosa – člena tímu, o ktorom povie, že napísal dve knihy. Jednu z nich, 130 dní nového života, drží moderátor v rukách, pričom hostku poprosí, aby z nej prečítala úryvok – vybraný odstavec.

- T. Pauhofová číta úryvok z Karlosovej tvorby: „Veľmi dobre som vedel, že Alica i dvojčky dokážu byť trápne, ak pre svojich kamošov chystajú v utajení prekvapka takého rázu. Tú prechádzku som potom na lavičke pri splavenej Orave trpko oľutoval. Priznám sa, nečakané stretnutie bolo ešte horšie, ako šikanovanie z vlaňajšieho roka. Srdce mi znova zvierala ľútosť, jej tlak mi nesmierne ubližoval a vodopády slz mojich nevinných očí. Už nikdy nepôjdem s Klárinými priateľmi na prechádzky. Mimochodom, chýba mi Daria Wilsonová. Už ju od onej chvíle túžim konečne uvidieť. Veľmi ma to bolí. Aby som čistotnú, skutočnú, bezúhonnú pravdu povedal, veľmi ma bolí byť mnou.“ Na margo toho hostka vyjadruje ľútosť a zároveň nádej, že autora už nebolí byť ním samotným.

- Karlos sa pýta herečky na pocity vzhľadom na prečítaný úryvok a na to, čo si z neho vzala

21:07:57 prerušenie programu

- sponzorský odkaz

- zvukovo-obrazový predel

- upútavka na program Roboti

- oznam o programe Polda

- reklama
- oznam o programe Roboti
- oznam vo verejnom záujme
- upútavkový blok (Politika 24, Dobré vedieť, Inkognito, Ranč)
- sponzorský odkaz
- oznam o programe Roboti

21:18:06 pokračovanie programu *A sme tu*

- moderátor otvorí tému súvisiacu so sebaláskou a vyzve člena skupiny Samka k otázke
- T. Pauhofová odpovedá na Samkovu otázku, či má pocit, že svoju súčasnú pozíciu dosiahla vďaka prísnej výchove a disciplíne
- herečka reaguje na otázku ohľadne pobytu v USA, počas strednej školy, po ktorom sa mala zmeniť a cítiť sa komfortnejšie vo svojej ženskosti
- hostka sa vyslovuje k zmyslu života a svojmu vierovyznaniu
- účinkujúci sa pýta hostky, pri akej situácii nikdy nevie povedať nie. T. Pauhofová pochváli účinkujúceho za otázku, pričom hovorí, že zápornú odpoveď používa častejšie ako v minulosti.
- jeden z členov skupiny oznámi, že pomáha ľuďom bez domova – varí im polievky. Následne sa spýta herečky, či aj ona robí dobročinné aktivity pre odkázaných ľudí. Po herečkinej odpovedi člen dodá dopĺňajúcu otázku, a síce, či sa k nemu chce hostka pridať, na čo T. Pauhofová odpovie kladne.

21:26:07 E. Forgáč ohlásí nasledujúcu tému: *„Plynule by som sa prehupol do ďalšej témy. Pozývam vás všetkých, samozrejme, špeciálne vás Tánička. Sú chvíle, ktoré nás menia na celý život alebo teda situácie. Materstvo je určite jednou z nich a takisto aj vzťahy, ktoré nás sprevádzajú celý život v ktorejkoľvek časti nášho života. Otváram tému materstvo a partnerský život.“*

- členka skupiny sa pýta T. Pauhofovej na jej muža s tým, že chce vedieť, čo ju na ňom zaujalo, keď sa rozhodla ísť do vzťahu napriek 10 ročnému vekovému rozdielu
- hostka je dopytovaná, prečo mala tajnú svadbu
- T. Pauhofová odpovedá na otázku, ktorá udalosť v živote ju najviac zmenila
- otázka zo strany účinkujúcej, či sa hostkina dcéra podobá viac na ňu alebo na jej muža
- člen skupiny sa pýta hostky, či by chcela mať aj ďalšie dieťa

21:30:23 moderátor hovorí: *„Milá Tánička, dovoľte, aby som predstavil Patrika, ktorý je neverbálny, komunikuje pomocou giest, emócií, mimiky. A je tu s ním jeho asistent Jozef, ktorý zaňho položí otázku.“*

- Patrikov asistent Jozef sa opýta hostky na hudbu a na to, aký hudobný štýl preferuje. Po herečkinej odpovedi (že jej vkus má širokospektrálny záber) Jozef podotkne, že Patrik obľubuje hudbu talianskeho skladateľa L. Einaudiho vďaka filmu *Nedotknuteľní*. Herečka poznamená, že aj ona patrí k fanúšikom tohto skladateľa. Vzhľadom na ďalšiu Jozefu otázku priblíži, že skladba *Run* je jej najobľúbenejšou od L. Einaudiho.

- E. Forgáč uvedie člena skupiny Vladka, ktorý taktiež obľubuje Einaudiho tvorbu
- Vladko hrá hudobnú skladbu na klavíri. Po jej dokončení zožne potlesk od prítomných v miestnosti.

21:34:14 moderátor ohlásí poslednú tému programu, a tou je kariéra

- hostka je dopytovaná od jednej z účinkujúcich, či má radšej divadlo alebo film
- T. Pauhofová odpovedá na otázku člena skupiny Milana. Ten sa jej opýtal, či má trénu pred vystupovaním na javisku. Herečka v reakcii povie, že máva tesne pred predstaveniami trénu, ktorá ale opadne, keď už stojí na pódiu. Milan na to podotkne, že zažil niečo podobné v rámci vystupovania v dnešnom programe.
- ďalší z členov skupiny sa spýta hostky, podľa čoho si vyberá role
- hostka je účinkujúcim vyzvaná, aby povedala niečo z pozície Hermiony – postavy z filmov o Harrym Potterovi, ktorú v minulosti dabovala
- T. Pauhofová je členom skupiny dopytovaná, ako jej manžel vníma chúlостivé scény s inými mužmi a nahé scény
- ďalšiu otázku pokladá účinkujúci Ivko, ktorý nehovorí zrozumiteľne. T. Pauhofová podíde bližšie k nemu a zasmee sa pri tom, ako mu pozrie do papiera, z ktorého číta. Otázku nakoniec prečíta herečka: *„Či ti môžem dohodiť rolu v Amerike za 800 miliónov dolárov a či môžeš so mnou*

spolupracovať?“T. Pauhofová povie, že akonáhle takúto ponuka dostane, dá dotyčnému účinkujúcemu vedieť a budú spolupracovať. Účinkujúci následne objíme herečku.

- herečka odpovedá na otázku, či, ako slávna osobnosť, túži byť pochovaná na Národnom cintoríne v Martine medzi ostatnými významnými osobnosťami

21:38:26 moderátor predstavuje člena skupiny Lukáša: „*Lukáš je človek, ktorý komunikuje pomocou obrazov. Začal maľovať, keď mal 5 rokov a dnes vystavuje nielen na Slovensku, ale aj vo svete. A stal sa to jeho takým univerzálnym jazykom, teda táto jeho práca. Tam niekde vo svojich 5 rokoch našiel aj skrze obrazy slová. Samozrejme, už teraz úplne v klude rozpráva, ale prišiel vám odovzdať aj on dar priamo z jeho rúk vyrobený. Nech sa ľúbi.*“

- člen skupiny Lukáš odovzdá herečke darčkovú tašku, pričom predtým sa prezentoval príhovorom, v ktorom sa, okrem iného, označil za fanúšika T. Pauhofovej oceňujúceho jej profesijné kvality. Herečka nachádza v darčkovej taške dva obrazy.

- E. Forgáč vyzve určitú časť skupiny k zaspievaniu natrénovanej piesne

- vybraní účastníci spievajú, za sprievodu klavíra, pieseň *Nie sme zlí* od skupiny Elán. Po jej odspievaní im prítomní, vrátane T. Pauhofovej, zatlieskajú.

21:42:53 E. Forgáč ohlasuje, že sa program blíži ku koncu, pričom sa obracia na hostku, od ktorej žiada, aby zhrnula svoje celkové pocity. T. Pauhofová skonštatuje, že cíti veľké šťastie, radosť a vďačnosť, že sa mohla stretnúť s účinkujúcimi. Moderátor potom poďakuje T. Pauhofovej za účasť.

- záverečné pranie hostke zo strany Milana, člena skupiny

- herečka sa ľúči s jednotlivými členmi tímu, pričom väčšina z nich jej odovzdáva aj darček

- po chvíli sa objavia na ľavej strane obrazu záverečné titulky

21:47:11 koniec programu *A sme tu*

- ohlásenie, že je program dostupný na platforme JOJ play

- sponzorské odkazy

- zvukovo-obrazový predel

- upútavka na epizódu programu *A sme tu* s hostkou Petrou Vlhovou

- oznam o programe *Dobre vedieť*

- reklama

21:49:59 koniec záznamu

* * *

Monitorované vysielanie: upútavka na program *A sme tu*

Deň vysielania: 22. 11. 2025

Čas vysielania: 13:53 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

13:44:50 začiatok záznamu

- prebiehajúci program (*Láska hory prenáša*)

13:45:02 prerušenie programu *Láska hory prenáša*

- zvukovo-obrazový predel

- upútavka na program *Roboti*

- oznam o programe *Polda*

- reklama

- oznam o programe *Roboti*

- upútavka na program *Check-in*

- sponzorský odkaz

- upútavka na program *Inkognito*
- upútavka na program *Riskuj*
- oznam o platforme JOJ play

13:53:10 – 13:53:49 – upútavka na program *A sme tu*

Verbálna zložka:

Spievaný text piesne: „*Keď nerozumieme svetu. Sme tu, sme tu, sme tu. Sme tu, máme hlavu, máme pätu, občas sa nám vety pletú, keď nerozumieme svetu. Sme tu, sme tu, sme tu.*“

Komentátor: „*A sme tu. Dnes o 20:40 na JOJke.*“

Obrazová zložka:

Záber na hudobníka M. Čekovského, ktorý spieva a súčasne sedí za klavirom - v rámci miestnosti. V zábere sa objaví tancujúca skupina ľudí. Následne vidieť interpreta L. Adamca spievajúceho v štúdiu. Záber na smejúcu sa T. Pauhofovú. Záber, v ktorom osoba s oblečením so šachovnicovým vzorom (Johnny) bozkáva ruku T. Pauhofovej, ktorá sedí na stoličke, pričom v jej blízkosti sa nachádzajú štyri sediace osoby, moderátor a dvaja členovia štábu. Záber na dve tancujúce osoby (T. Pauhofovú a Johnyho), ktoré sa nachádzajú v miestnosti v spoločnosti sediacich účastníkov programu a členov štábu. Záber na spievajúceho L. Adamca v štúdiu. Záber na spievajúceho M. Čekovského. V obraze vidieť ako účastník programu s klobúkom na hlave (Johnny), za prítomnosti ďalších účastníkov, dáva klobúk aj na hlavu P. Vlhavej. V zábere si P. Vlhová upravuje nasadený klobúk. V zábere sa P. Vlhová objíma s účastníkom programu (s Johnym). V zábere sa objavujú tancujúci účastníci programu. Na obraze vidieť spievajúceho M. Čekovského sediaceho za klavirom. V záberoch vidieť tancujúcich, resp. tleskajúcich účastníkov programu. Záber na T. Pauhofovú s prekvapeným výrazom. Záber na spievajúceho L. Adamca v štúdiu. Záber na usmievajúceho sa účastníka programu s okuliarmi. Záber na usmievajúcu sa P. Vlhovú, ktorá tleska. Záber na M. Čekovského. Na modrom podklade sa zobrazia biele nápisy s názvom relácie. Zároveň sa zobrazuje fotografia zachytávajúca stojacich účastníkov programu.

- oznam o programe *Roboti*
- pokračovanie programu *Láska hory prenáša*

13:54:59 koniec záznamu

* * *

Monitorované vysielanie: *A sme tu*

Deň vysielania: 29. 11. 2025

Čas vysielania: 20:40 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

20:39:51 – začiatok záznamu vysielania (Reklama Alza)

Predely

Sponzorský odkaz Philips

Sponzorský odkaz Kia

20:40:45 začiatok programu *A sme tu*

Úvodné slová komentátora Petra Rúfusa: „*V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bezprostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.*“, počas ktorých vidíme zostrih z interakcií medzi skupinou ľudí a známymi osobnosťami

Slovenska (napr. hudobník Marián Čekovský, speváčka Dara Rolins, či bývalý futbalista Martin Škrtel) v rámci miestnosti.

Na scénu prichádza Petra Vlhová, ktorá pozdraví všetkých v štúdiu. S redaktorom Milanom Rigom si potykali a ten jej povedal, nech si sadne a cíti sa ako doma. Sonička povedala Petre, že má radšej zimu ako teplo a s tým Petra Vlhová súhlasila, pričom s úsmevom dodala, že nemá rada ani zimu. Keď je veľký mráz tak vôbec, a to napriek tomu, že sa venuje zimnému športu. Eš pochovalila Petru za jej vzhľad. Petra jej za to poďakovala.

Jeden z redaktorov sa spýtal v mene viacerých z nich, akou rýchlosťou jazdí Petra na lyžiach. Je to rýchlosť od 50 km/h, no dá sa ísť aj 130 alebo 140 km/h. Je to veľmi rýchle. Treba sa sústrediť na všetky skaly a hrbolce na snehu, aby sa zabránilo pádu.

Moderátor Erik Forgáč uviedol reláciu nasledovne: *„Dobrý deň prajem všetkým. Srdečne vás všetkých vítam. Milá Peťa Vlhová, špeciálne vás, teda. Sme veľmi radi, že ste prijali pozvanie medzi nás. Nachádzate sa v spoločnosti našich atypických redaktorov, ktorí majú pre vás pripravených množstvo zvedavých otázok. Skôr, ako im odovzdám slovo, mám také dve veci na vás. Prvá je veľmi dôležitá. V tejto relácii sa môže povedať čokoľvek, alebo teda ešte presnejšie, všetko. Môžem vás poprosiť v krátkosti, predstavte sa nám, prosím.“*

P. Vlhová: *„Takže ahojte všetci. Ja sa volám Peťa Vlhová. Mám 29 rokov a pochádzam z Liptovského Mikuláša a som profesionálna športovkyňa, ktorá sa venuje alpskému lyžovaniu. Nevieť, je tu niekto, kto ma nepozná? Všetci? Všetci ma poznáte?“*

Jeden z redaktorov: *„Nepoznáme vás.“*

P. Vlhová: *„Nepoznáš ma? Tak som slovenská lyžiarka. Mám za sebou nejaké úspechy. Trošku také väčšie. Vyhrala som aj olympiádu. Mám olympijské zlato, veľký glóbus a nejaké víťazstvá. Takže som športovec celý život. Lyžujem v podstate od troch rokov, takže už dosť dlho. Takže to je môj život a teda čokoľvek sa budete chcieť spýtať alebo vedieť o mne, všetko, môžete sa pýtať čokoľvek. Som tu pre vás.“*

Nasledovala prvá téma, resp. bleskové otázky. Slovom moderátora, z každého rožku trošku. Na otázku, čo rada robí vo voľnom čase P. Vlhová odpovedala, že kvôli športovému vyťaženiu rada spí. Veľa oddychuje a sem-tam si pozrie nejaké filmy. Občas, veľmi zriedkavo, si prečíta nejakú knižku a rada trávi čas s kamarátmi, s ktorými zažíva veľa srandy. Zo zmrzlín má najradšej pistáciou. Sladkosti má rada, no konzumuje ich opatrne. Bojí sa hadov. Nepohrdne spišskými párkami s kečupom a horčicou. Myslí si, že talent na lyžovanie jej spolužiaci nezávideli a boli na ňu hrdí. Nasledovala otázka o acidofilnom mlieku. To Petra nemá rada vôbec.

Moderátor následne Petre predstavil Patrika, ktorý je neverbálny, ale rozpráva cez mimiku, gestá, emócie a zaňho položila otázku jeho asistentka Marta: *„Dobrý deň. Paťko nosí na krku talizman od maminy, retiazku s krížikom. A ty máš nejaký talizman?“*

P. Vlhová: *„Talizman? Tak mám nejaké veci, čo nosím. Však mám aj nejaké náramky. Mám niečo aj, čo sem-tam mi niekto dá a si to uchovám a nosím to so sebou. Ale že niečo špeciálne nemám.“*

Asistentka Marta: *„Ďakujeme.“*

Jeden z redaktorov sa následne spýtal Petry, či pozná nejakého autistu z Liptova. Odvetila, že nepozná, no v relácii jedného spoznala, volá sa Vlado. Ďalšieho redaktora zaujímalo, ako sa Petra oblieka, keďže je športovkyňa, a teda či sa v jej šatníku nájdu aj nejaké šaty alebo sukne. Odpovedala, že sa nájdu, no nie je toho veľa. Tenisky, rifle, tričko – túto kombináciu má najradšej.

Ďalšia otázka smerovala na stádo sobov, ktoré de facto vyhrala. Redaktora zaujímalo, či si pamätá ich mená. Pamätá si ich. Redaktor otázku detailnejšie rozviedol. Spýtal sa Petry, či má voči nim nejaký rešpekt alebo strach. Petra odpovedala, že ich nemá so sebou na Slovensku. Sú vo Fínsku, aby boli vo svojom prirodzenom prostredí. Ale vždy, keď tam ide a je možnosť, tak ich navštívi. Zamestnanci farmy jej vždy povedia, ktorý konkrétny sob je ten jej.

Nasledovala otázka, čo Petru motivuje, keď nemá dobrú náladu. Podľa nej, keď žena nemá dobrú náladu, tak je to veľmi ťažké. V takej chvíli je sama a musí sa dať dokopy. V takom momente sama so sebou nevie vydržať, a tak si nevie predstaviť, ako sa cítia ľudia okolo nej. Potom sa snaží byť s kamarátmi a blízkymi a po troche srandy sa z toho dostane.

Chlapca z osadenstva, Johnnyho, zaujímal, či vie Petra Vlhová tancovať. Nevie. Povedal, že ju to naučí a zobral klobúk a valašku. Začala hrať ľudová hudba a chlapec sa roztancoval. Všetci mu tleskali.

Moderátor poďakoval Johnymu a otvoril prvú väčšiu tému, detstvo a rodina. Prvú otázku položil Jakub Balucha a týkala sa Petrinho detstva. Na to má Petra Vlhová tie najkrajšie spomienky. Veľa lyžovala, no mala aj kamošov a s bratom vyrastali na chalupe, kde mali bunker a tam trávili celé leto. Svoje detstvo považuje za pekné a má naň tie najkrajšie spomienky.

Ďalšou otázkou na Petru bolo, či sa hrávala ako dieťa s bábikami alebo autíčkami. Hrávala sa s autíčkami, bábiky neboli jej parketou. Vyrastala so starším bratom a mali ešte dvoch kamošov, takže bola skôr na motorky, štvorkolky, autá, teda väčšinou chlapčenské veci.

Prišla na rad aj otázka týkajúca sa Petriných prezývok. Žiadnu špecifickú nemala. Vždy ju volali Peťa. Jedinou výnimkou bolo, keď ju bývalý tréner Rasťo volal Fekete. Mala asi 10-14 rokov. Teraz žiadnu prezývku nemá.

Dievča sa spýtalo Petry otázku, či mala aj kamarátky, keď sa hrala s bratom. Odpovedala, že nie. Väčšinou mala kamarátov. Jej najobľúbenejšie jedlo v detstve aj v súčasnosti sú bryndzové halušky.

Redaktor: „Ja som občas doma zlý a drzý a potom sa ospravedlím. Bola si ako dieťa aj ty niekedy zlá?“
P. Vlhová: „Ja som bola veľmi zlá a ja obdivujem mojich rodičov, že to zvládli. A ja som nevedela povedať prepáč, že ja som to tak akože odišla a som nič nepovedala, ale bola som veľmi zlá, takže dúfam, že keď ja raz budem mať deti, tak dúfam, že ja pevne verím, že nebudem mať také dieťa, ako som bola ja, lebo to bude veľmi náročné.“

Publikum zaujímal aj to, či Petra pomáhala rodičom v bufete pri príprave jedál a ktoré bufetové jedlo mala najradšej. Veľakrát tam bola, no nemyslí si, že im pomáhala, skôr im všetko vyjedala. Najradšej mala klobásu na grile a hot dog s horčicou.

Brat Boris nežiaril na to, že Petra lepšie lyžuje, resp. že je rýchlejšia ako on. Je od nej o 4 roky starší. Síce lyžoval tiež, no zaujímal ho, kedy môže postaviť bunker zo snehu s kamošmi. Summa summarum, na lyžiach síce Boris nevynikal, no na sestru nežiaril. Teraz majú pekný vzťah, no keď boli mladší, dosť sa bili ako súrodenci.

Ďalšou otázkou bolo, či má Petra Vlhová rada svojho najstaršieho brata. Má ho veľmi rada. Rodina je pre ňu najviac.

Podľa Petry by bolo veľmi pekné, keby po nej v Liptovskom Mikuláši pomenovali ulicu alebo športovisko, no nie je to niečo, po čom túži. Bola by to však pre ňu veľká česť, keby v rodnom meste jestvovala jej ulica.

Nasledovala otázka so športovou tematikou, a tou bolo, či by Petra Vlhová dnešným deťom odporučila lyžovanie. Odpovedala, že určite áno. Je to podľa nej krásny šport a nazdáva sa, že veľmi veľa detí v súčasnosti lyžuje možno aj kvôli nej.

Na otázku, či jej chýba detstvo Petra odpovedala, že jej chýbajú niektoré také situácie, kedy človek nemá žiadne starosti a nerieši nič, čo sa deje okolo. Chýba jej to, keď vyšla ráno z domu bez mobilu

a nič ju nezaujímal. Svojim spôsobom sa považuje stále za dieťa, plné srandy, je spontánna a veľakrát sa nechá nahovoriť na totálne „blbosti.“

Moderátor uviedol ďalšiu veľkú tému. Tou je láska. Vzápätí zaznela otázka, či Petru neotravujú chlapci, keď je slávna. Povedala, že otravujú, no má to pod kontrolou. Má rada chlapcov, ktorí sú cieľavedomí a ktorí nemajú veľké ego, ale ktorí ju na druhej strane zvládnu ako úspešnú ženu. Samozrejme, mali by byť verní a zábavní. Problémom však je, keď sa na ňu ľudia pozerajú ako na Petru Vlhovú, ktorá lyžuje, a nie na tú ženu, ktorá je naozaj ženou a navyše aj dobrým človekom. Na otázku, či je pre ňu dôležitejšia partnerská láska alebo láska k športu Petra odpovedala, že rovnako. Pre ňu je dôležitý balans toho, aby mala naplnený aj osobný aj športový život.

V súvislosti s ďalšími otázkami na predmetnú tému, Petra je aktuálne slobodná a nemá frajera. S bývalým priateľom Michalom sa spoznali cez sociálne siete a o dva dni na to sa stretli. Bola to láska na prvý pohľad a odvtedy boli stále spolu a bolo to pekné. Rozchod bol pre ňu ťažký a stále sa z neho spamätáva.

21:05:40 – prerušenie programu

Predel

Upútavka: *Murár*

Predel

Reklamný blok

Predel

JOJ PLAY (vlastná propagácia)

Darované Vianoce (charita)

Predel

Upútavky: *Politika 24, Dobré vedieť*

Sponzorský odkaz Tipos

Predel

21:14:37 – pokračovanie programu *A sme tu*

Zaznela aj otázka, či mal bývalý partner Michal vplyv na Petrine úspechy. Petra to potvrdila a povedala, že keď človek miluje svoj šport a darí sa mu v ňom a zároveň má pri sebe partnera, ktorého miluje, tak sa mu darí vo všetkom a cíti sa byť taký naplnený, že môže podávať naozaj veľké výkony a aj úspechy. Michal bol pri množstve jej úspechov a určite mal na to veľký vplyv. Človek podľa Petry potrebuje partnera, ktorý ho podporuje. Podotkla, že je často na cestách sama. Pozná síce veľa ľudí, ktorí ju majú radi, no na konci dňa je vždy sama na izbe.

Moderátor následne predstavil Maroška, ktorý študuje za knihára. Napísal svoju prvú knihu, ktorá nedávno vyšla. Maroško ju divákovi predstavil. Nazýva sa Nočný tanec. Je to príbeh, ktorý sa mu sníval, keď bol malý chlapec. Vytvoril podľa toho knihu, ktorá je o kontajneroch. Práve preto sa krátko predtým spýtal Petry či triedi odpad. Petru požiadal, aby mu túto knižku pokrstila. Moderátor priniesol predpripravený umelý sneh, ktorým Petra Vlhová pokrstila predmetnú knihu spolu s Maroškom, ktorý na ňu tiež nasypal sneh. Pokrstený výťahok následne Maroško venoval Petre. Tá knižku pochválila. Maroško ju nahral aj v audio formáte.

Moderátor otvoril ďalší veľký tematický okruh, ktorým je kariéra Petry Vlhovej. Odmalička chcela byť lyžiarkou a lyžuje od troch rokov. Už ako dieťa ju to bavilo a baví ju to doteraz. Rodičom je vďačná, že jej vybrali ten správny šport. Jej víťazstvá a prehry prežívajú veľmi intenzívne, sú viac v strese ako ona sama. Zaznela aj otázka ohľadom tlaku. Petra má taktiky na to, ako ho zvládať, no keď je tlak príliš veľký, uzatvorí sa do svojej bubliny, v ktorej má svoj svet a nevníma vôbec čo sa deje okolo. Robí to preto, aby ten tlak zvládala, lebo ten vie človeka veľmi pohltiť a zničiť. Za obľúbenú disciplínu v lyžovaní označila slalom. Je v nej najúspešnejšia. Počet medailí presne nepočítala a tak nevedela povedať konkrétne číslo.

Jeden z redaktorov sa Petry Vlhovej spýtal, čomu alebo komu je vďačná za svoje víťazstvo v slalome na Zimných olympijských hrách mládeže v Innsbrucku, keď mala iba 16 rokov. Odpovedala, že rodičom, pretože ju zasvätili do lyžovania, svojej dcére verili a podporovali ju. Stálo ju to veľa sebazaprenia, lebo už v čase dospievania musela stále trénovať. No v súčasnosti je šťastná, že si vybrala práve lyžovanie a vyniká v niečom, čo ju baví. A to aj napriek tomu, že je to veľmi náročné.

Ďalšia otázka sa týkala Petrinho pádu v Jasnej. Opisovala aké ťažké to bolo po zranení, kedy si potrhala väzy v kolene a mala aj veľké bolesti ramena. Zároveň sa v tom období rozišla s partnerom, a tak často nevedela vydržať ani sama so sebou. Byť sám sebou a najst' samého seba je podľa P. Vlhovej v živote veľmi dôležité. Poďakovala redaktorku za podporu. Zmyslom života je podľa nej byť zdravý, šťastný a mať pri sebe rodinu. Chcela by mať po svojom boku partnera, s ktorým bude mať deti.

Petra priznala, že chodila aj na terapie, keďže sa nevedela vyhrabať z osobných problémov, ktoré nasledovali po zranení a rozchode s partnerom. Stále na sebe pracuje a chce najst' samú seba. Je to podľa nej lepšie, no stále v procese. Označila to behom na dlhé trate. Je hrdá, že s tým bojuje a chce sa niekam posunúť.

Nasledovala otázka, na čo je Petra Vlhová najviac hrdá. Odpovedala, že na svoju úprimnosť a že je stále sama sebou. A to aj napriek tomu, čo všetko má za sebou a čo všetko dosiahla. Stále sa považuje za takú tú obyčajnú Peťu z Liptovského Mikuláša.

Ďalšou veľkou témou bola súťaživosť a rivalita. Slavko sa spýtal, či má Petra Vlhová veľkú súťaživosť. Povedala, že má. Vždy chce vyhrať a vždy chce byť prvá v čomkoľvek, čo robí. Počas zranenia nie je v častom kontakte so svojou rivalkou Mikaelou Shiffrinovou. Aj keď sú v športe veľké rivalky, majú spoločný pohľad na svet. Akurát Mikaela je viac umelecký typ (spieva, hrá na gitare), kdežto Petra má rada autá a motorky.

Zaznela aj otázka, ako Petra prežíva prehry. Všetko podľa nej závisí od toho, o aké preteky ide. Keď prehrá, tak rýchlo to chce dať preč. Ale niekedy ju to veľmi hnevá. Snaží sa však z toho poučiť a vždy ju to nakoniec posilní. Je podľa nej dôležité naučiť sa prehrávať, aby potom človek dokázal vyhrávať.

Máte radšej úspech a slávu alebo radšej osobnú pochvalu a skutočné priateľstvo? Tak znela ďalšia otázka z pléna redaktorov.

P. Vlhová: *„Úspech, sláva. Akože je fajn, keď je človek úspešný, ale som toho názoru, aby človek bol stále pevne nohami na zemi, aby mu tá sláva nestúpila nejako do hlavy. A som skôr na tie osobné priateľstvá, aj keď druhého ja sa snažím aj pochváliť toho druhého a mať aj ten rešpekt voči tomu druhému. Takže skôr na túto stranu.“*

Na otázku, čo by chcela robiť keď nebude lyžovať Petra odpovedala, že odpoveď momentálne sama hľadá. Zatiaľ ju nemá. Určite by však chcela zostať pri lyžovaní a možno jej prídu aj nejaké ponuky od sponzorov.

Nasledujúca otázka sa týkala finančnej stránky športu, a teda, či je profesionálny šport finančne prospešný.

P. Vlhová: *„No, ako ktorý. No, niektorý, keby hrám futbal a som chlap, tak si myslím, že hej, už som milionár. Ale vieš čo, akože v lyžovaní, keď si že najlepší, tak si vieš zarobiť. Ale v porovnaní, ja neviem, tenis napríklad, je to úplne diametrálne odlišné, že tam v tenise si vieš zarobiť oveľa viacej, ale vieš, ja to robím, že ma to baví. Samozrejme, zarobíš si niečo, ale nerobím to pre peniaze.“*

Redaktorka: *„Ale takže povedali by ste, že je rozdiel v ženskom a mužskom športe z ohľadu finančného?“*

P. Vlhová: *„U nás v športe nie. V lyžovaní, že sú tie financie rovnako rozdelené a viem, že v iných športoch je to vlastne veľký rozdiel. Ale v našom športe, ja som za to šťastná, že je to rovnocenné.“*

Na otázku, či je šťastná, Petra odpovedala nasledovne: „Teraz som šťastná, lebo som tu s vami a je to naozaj veľmi pre mňa inšpiratívne. Ale že či som šťastná teraz v živote? Nie. Snažím sa byť pozitívny človek a odovzdať aj tú pozitívnu energiu vám momentálne. Ale ja sama som šťastná, ale nie úplne.“

Jeden z redaktorov sa spýtal Petry, čo jej pomáha, keď je smutná. Odpoveďou bolo – jej najbližší, konkrétne kamaráti a rodina.

Nasledovalo špeciálne prekvapenie, ktoré si pre Petru Vlhovú pripravili Eš a Janka. Zaspievali jej pesničku Mám ťa rád v sprievode Mateja, ktorý zahral na klavír. Petra ich objala, poďakovala a uviedla, že to je jej najobľúbenejšia pieseň.

Moderátor: „Milá naša Peťa, dovoľm si tak žoviálne, naša. Chceme sa ťa na záver spýtať, čo v tebe rezonuje z tohto rozhovoru? Čo v tebe zostáva? Vopred ďakujeme za odpoveď.“

P. Vlhová (so slzami v očiach): „Je to pre mňa... Veľmi inšpiratívne je s vami tu sedieť aj vďaka tomu, čo prežívate vo svojom živote a naozaj ďakujem, že tu som mohla s vami byť a je to aj pre mňa také do budúcnosti aj v mojom živote, že veľakrát riešime veci, ktoré sú úplne nepodstatné a pritom, pritom, proste sú veci, ktoré sa dejú v živote a aj vy, čo ste naozaj veľmi úžasní, aj napriek tomu, aké životy máte a s čím bojujete. A naozaj, ďakujem za všetky otázky. Niektoré ma zaskočili, ale ste naozaj, pre mňa, čo je najviac, že ste, že máte čisté duše, že za každú otázku bolo to úprimné a nie je tam žiadne to zlo alebo niečo, čo chcete tou otázkou niečo získať a naozaj bolo to úprimné. Takže... Bolo to pre mňa veľmi inšpiratívne, ako som povedala a ďakujem, že som tu s vami mohla byť a verím, že sa vám bude dariť a že sa ešte uvidíme. Takže ďakujem veľmi pekne.“

Moderátor: „Rovnako aj my ďakujeme, že ste tu boli s nami. Ďakujeme za úprimnosť a špeciálne za váš čas, ktorý ste nám venovali.“

P. Vlhová: „Aj ja ďakujem.“

Následne si Maroško od Petry vypýtal autogram. Viacerí si s ňou podali ruku, odfotili sa a poďakovali jej, že prišla medzi nich. Jeden z redaktorov namaľoval Petru a venoval jej túto maľbu ako darček. Od jednej redaktorky dostala ďalšiu maľbu s titulom „Peťa je bojovníčka.“ Na samom konci programu dostala Petra od chlapca – redaktora tričko.

21:45:00 – koniec programu A sme tu

Predel

JOJ PLAY (vlastná propagácia)

Sponzorský odkaz Kia

Sponzorský odkaz Philips

Predel

Upútavka: Priznaj sa Fletch

Predel

Reklamný blok

21:49:59 – koniec záznamu vysielania

* * *

Monitorované vysielanie: A sme tu

Deň vysielania: 6. 12. 2025

Čas vysielania: 20:40 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

20:39:51 Začiatok záznamu

Časť reklamného bloku, zvukovo-obrazový komunikát na program *Nemocnica* ¹², zvukovo-obrazový komunikát, zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (alza.sk).

20:40:58 Začiatok programu *A sme tu*

Počas rôznych záberov na účinkujúcich predmetného programu znie hlas mimo obraz: „*V nasledujúcich minútach spoznáte známu osobnosť cez pohľad ľudí, ktorí vidia svet inak. Naši atypickí redaktori sú úprimní, priami, bez prostrední, bez predsudkov či zlého úmyslu. A také sú aj ich otázky. Pozrite sa na svet očami ľudí na autistickom spektre.*“

20:41:23 Do miestnosti vchádza Marián Čekovský, v ktorej sedia na stoličkách ľudia (z nasledujúcich záberov vyplynie, že sú to osoby nachádzajúce sa na autistickom spektre). V miestnosti je prítomný aj štáb (kameramani, zvukári, technická podpora...). M. Čekovský si s účinkujúcimi podáva ruky, vzájomne sa predstavujú. Účinkujúci sa zhodnú, že ho všetci poznajú z relácie *Inkognito*. Jeden z nich mu tiež povie: „*Sadnite si a cítte sa tu ako doma.*“ Hneď, ako si M. Čekovský sadne, dostane od jednej z účinkujúcich otázku, či vie po anglicky. Marián vraví, že po anglicky vie tak, aby sa nestratil a rád kombinuje angličtinu so slovenčinou.

Postupne prichádzajú ďalší účinkujúci a obsadzujú zvyšné stoličky. M. Čekovský sa zoznamuje aj s nimi, podávajú si ruky a predstavia. Následne skonštatuje, že teraz sa už v ich menách „*stratil.*“

20:42:33 Na obrazovke sa objavuje názov programu v podobe textu „*A sme tu*“.

20:42:35 Ozýva sa moderátor programu. Popri jeho úvodných slovách sa striedajú zábery snímajúce jednotlivých účastníkov programu. Moderátor vraví: „*Vítam vás srdečne všetkých a špeciálne teda vás, milý Marián Čekovský. Nachádzate sa v prostredí našich atypických redaktorov, ktorí majú pre vás pripravených množstvo zaujímavých otázok, už teraz sa môžete tešiť, ja už teda viem dopredu, minimálne. Skôr pravda...áá...ako im dám slovo, musí zaznieť jedna dôležitá veta – v tejto relácii môžeme povedať čokoľvek. Tak, to je veľmi dôležitá informácia a teda skôr, ako im dám slovo, poprosím vás na taký úvod alebo štart, predstavte sa nám v krátkosti.*“

20:43:11 M. Čekovský sa postaví, znova sa predstavuje svojim celým menom. Vraví, že keď bol malý, volali ho Muro, lebo sa vedel mračiť. Dáva si dolu okuliare a ukazuje, ako presne sa mračil. Otec ho upozorňoval, aby sa usmieval a nemračil, a tak sa z neho postupne stal zabávač, hudobník. Vraví, že vďaka hudbe sa dokáže vyjadrovať. Niekedy netreba slová, pretože hudba sa vyjadruje za neho. Na záver povie, ako sa teší, že je medzi nimi.

Napokon sa obráti na moderátora a vraví: „*Dobre som to povedal?*“

Moderátor: „*Úplne skvele.*“

M. Čekovský: „*Tiež niekedy potrebujem, aby mi niekto povedal: Teraz si to povedal dobre, stačí.*“

20:43:49 Moderátor: „*...prejdime teda na otázky, ktoré sú rýchle, rozmanité, taká...istá všehochuť, bleskové otázky. Prvú otázku, Sonička, nech sa páči.*“

20:43:56 Soňa sa postaví pred M. Čekovského. V rukách drží papier a mikrofón a jej otázka znie: „*Koľko máš okuliarov?*“

M. Čekovský napočíta, že má desať okuliarov. Priznáva, že je to naozaj veľa. Obľubuje rôzne farby rámov a najradšej má na okuliároch žltý filter. Soňa poďakuje za odpoveď. Ďalšiu otázku kladie mladý muž, ktorého reč je ťažšie zrozumiteľná a znie: „*Prečo nosíš žlté okuliare?*“ M. Čekovský vraví, že túto otázku čakal. Jeden dôvod je ten, že keď je vonku škaredé počasie, žltá farba rozjasňuje. Druhý dôvod je ten, že je v nich filter, ktorý ho chráni pred modrým svetlom, ktoré sa často používa v televíziách a on potom nemôže v noci spať. M. Čekovský zhodnotí, že to bola super otázka.

20:45:05 Nasleduje otázka od ďalšieho účinkujúceho: „*Už si sa, už si sa niekedy už ženil?*“ M. Čekovský odpovedá, že sa ženil nedávno a bolo to pre neho veľmi zábavné. Nevedel totiž, ako to bude vyzeráť, pretože sa ešte neženil. Niektoré ženie vykúša viackrát. On by chcel byť ženatý iba raz a navždy.

20:45:32 Pred M. Čekovského predstupuje ďalší súťažiaci s otázkou „*Aké je vaše obľúbené jedlo?*“ M. Čekovský má najradšej tarhoňu. Má však rád aj pizzu, buchty. Podľa jeho slov je však najlepšie jedlo to, ktoré vám urobí niekto, koho milujete. V jeho prípade to je jeho mama, ktorej ďakuje za to, že tarhoňu nikdy nepripečie.

20:46:07 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „*Navštívili ste niekedy vešticu, keď máte radi znamenia a horoskopy?*“ M. Čekovský potvrdzuje, že navštívil veľa veštic, ale veštie napokon začali navštevovať

jeho. O horoskopoch a znameniach sa rozpráva radšej, ako o politike a nezmysloch, a považuje to za zábavné.

20:46:34 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Ak by ste išli na dobrodružnú výpravu, kam by ste chceli cestovať?“ M. Čekovský vraví, že najradšej by išiel tam, kde ešte nebol, teda niekam, kde je púšť. Chcel by vedieť, ako vyzerá fatamorgána.

20:47:00 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Ja chodím do kostola každý týždeň. Veríš ty v Boha?“ M. Čekovský hovorí, že v Boha verí. Vysvetľuje, že to má v rovine – verím Bohu. Aj keď išiel sem, tak k nemu prehováral a prial si, aby s jeho pomocou vytvorili niečo pekné, pretože je Stvoriteľ.

20:47:24 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Prečo sa neholíš? Moja mama hovorí, že sa musím holiť, aby som bol pekný.“ M. Čekovský odpovedá, že ak by sa oholil, bol by už taký pekný (ozýva sa smiech), že by mohol účinkovať aj v nejakom animovanom seriáli. Potom povie, že má veľmi rád, keď sa nemusí holiť a myslí si, že podľa brady si ho môžu ľudia lepšie zapamätať. Spomenie, že nie každý má takú peknú bradu ako on, taktiež hovorí, že sa pri holení aj porezal.

20:48:32 Ozýva sa moderátor: „Opätovne vám, milý Marián, predstavujem Patrika, ktorý je neverbálny. Komunikuje pomocou obrázkov, (nezrozumiteľné), emócií a zaňho položí otázku jeho asistentka Marta.“ Marta kladie otázku: „Čo rád robíš vo voľnom čase, ak nejaký máš?“ M. Čekovský vraví, že voľný čas je to najcennejšie, čo má. Veľakrát si už uvedomil, ako miluje svoju prácu, ktorú to robí aj vo voľnom čase. Okrem toho miluje chodiť do prírody, rád sa otužuje, rád chodí so svojou mamou na hriby, venuje sa svojim deťom a hrá na hudobné nástroje.

20:49:39 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Prečo si začal chodiť teraz na vysokú školu?“ M. Čekovský odpovedá, že Attila Végh a Rytmus začali robiť „fighterské zápasy“ a volali ho, aby sa k nim pridali. Uvedomil si však, že namiesto vymlátenia vecí z hlavy von chce do nej informácie radšej ukladať. Preto sa prihlásil na Strojnícku fakultu, kde študuje fotovoltiku. Jedným z jeho cieľov bolo, aby mohol byť spolužiakom svojej najstaršej dcéry. Študovanie považuje za veľmi dôležité a uvedomuje si, koľko toho ešte nevie.

20:50:54 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Aký šport robíte najradšej?“ M. Čekovský po počiatočnom váhaní vraví, že najradšej má bicyklovanie. Má aj normálny, aj elektrický bicykel a rád sa vozí aj na kolobežke. Taktiež má rád aj stolný futbal.

20:51:26 Moderátor: „Toto bola posledná otázka z bleskových otázok a čaká nás špecifická téma, teraz už konkrétna, a ideme na tému detstvo. Otváram tému detstvo, prvú otázku položí Benjamín.“

20:51:39 Benjamín kladie svoju otázku: „Na svet ste prišli počas svadby, malo to na vás vplyv?“ M. Čekovský opisuje, že jeho mame odtiekla plodová voda počas svadby tety Jany, na ktorej spievala. Myslí si, že nejaký vplyv to na neho možno malo, pretože hrali pekné pesničky.

20:52:17 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Ako ste prežili svoje detstvo?“ M. Čekovský ihneď povie, že mal veselé detstvo. Vzápätí uvádza, že keď mal šesť rokov, jeho otec tragicky umrel. Chvíľu to bolo smutné, ale potom si uvedomil, že keď niektorí ľudia „odídu“, dávajú na nás pozor „tam hore.“ Myslí si, že je dôležité, aby deti vyrastali v spoločensťve, kde ich majú ľudia radi. Jeho detstvo bolo krásne aj preto, lebo v ňom bola prítomná hudba. Vraví tiež, že dodnes ťaží z toho, že vo svojom vnútri ostal dieťaťom.

20:53:05 Otázku kladie ďalšia účinkujúca: „Akú ste mali výchovu, zmiernenú alebo prísnu?“ M. Čekovský si myslí, že to bola kombinácia oboch prístupov. Jeho staršia sestra mu bola „vychovávateľkou“, pričom výchova bola veľmi láskavá.

20:53:28 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Kto sa o vás a o vašu sestru staral, keď vaši rodičia cestovali za prácou?“ M. Čekovský hovorí, že rodičia hrávali v Nórsku a Švédsku. On so sestrou museli ostať v Humennom, kde sa o nich starali sociálni pracovníci. V čase komunizmu totiž nebolo možné, aby sa o nich starali starí rodičia. Starala sa o nich teta Beta, ktorá bola učiteľka a od rána do večera fajčila. Považuje za smutné, že keď sa mama po mesiacoch vrátila zo zahraničia, oslovovali ju teta. Mama bola z toho veľmi smutná a pre všetkých to bolo ťažké.

20:54:33 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „Ja by som sa chcel spýtať, čo ste mali v detstve najťažšie pre vás osobne?“ M. Čekovský odpovedá, že najťažšie niesol smrť otca. Teraz už vie, že smrťou nič nekončí, ale vtedy to musel spracovať. Najťažšie bolo pre neho vidieť plačúce panie na pohrebe, veľmi ho desili zvuky, ktoré vydávali. Myslí si, že rozlúčka mohla prebehnúť inak. Teraz už vie, že sa všetci raz zídeme na jednom mieste a môžeme pokračovať v tomto „super žúre.“

20:55:36 Otázku kladie ďalšia účinkujúca: „*Ako ste znášali smrť vašeho otca?*“ M. Čekovský vraví, že v tom čase nevedel, či je smrť zlá alebo dobrá. Ale vie, že je to súčasť života. Prirovnáva to k pesničke, ktorá raz začne a raz končí. Neexistuje pesnička, ktorá trvá „*nonstop*“. Pri jeho slovách kamera sníma aj jednu z účinkujúcich, ktorá si utiera slzy. M. Čekovský nakoniec zhrnie celý svoj postoj k otcovej smrti – chvíľu to znášal ťažko, potom to pochopil a teraz vie, že musí robiť všetko tak, aby s ním mohli byť jeho deti čo najdlhšie. V tejto chvíli podá plačúcej účinkujúcej servítku.

20:56:40 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „*Bola pre vás sestra Ľubica veľmi kľúčovou osobou, že ste kvôli nej prežili až klinickú smrť v nemocnici?*“ M. Čekovský potvrdzuje, že sestra bola kľúčovou postavou. Zachraňoval ju v ten deň, keď zažil klinickú smrť – bolo to 7.7. Myslí si, že si ho zavolali hore na koberček, lebo mu potrebovali niečo povedať. V ten deň pochopil, že je malou súčasťou veľkého celku a celok by nebol bez neho tak dokonalý. Na tieto slová reaguje účinkujúci slovami: „*To je nádherné.*“ M. Čekovský vraví: „*Tiež si myslím.*“

20:57:43 Moderátor: „*To bola posledná otázka. No a krásne na ňu nadviažeme, pretože niektoré témy sú väčšie ako my sami. Otváram tému život po živote. Prvú otázku má Nika pripravenú.*“ M. Čekovský reaguje: „*Waw!!*“

20:57:54 Nika: „*Tvrdíte teda, že ste prežili klinickú smrť, počas ktorej ste zahliadli za stenu. Čo ste tam videli?*“ M. Čekovský vraví, že to bolo niečo ako na hodine chémie, kde bol model uhlíka. Opisuje, ako model vyzeral (guľky a medzitým spoje). Ako vtedy 15-ročný veľa o živote nevedel, ale pripadal si, ako keby bol v kryštalickej mriežke života. Cítil obrovský pokoj, ale nemal fyzické telo. Po tomto zážitku sa prestal báť smrti a pochopil, že narodiť sa na túto zem je obrovský dar a obrovská radosť, lebo sa vieme dotýkať, vnímať. Myslí si, že je nutné uvedomiť si to čím skôr. Vie, že cez hudbu sa mu prihováralo „*Stvoriteľstvo*“, ale nie vždy to rozpoznal. Myslí si, že cez zážitky iných sa dá pochopiť, že je všetko v poriadku. Aj keď máme svoje trápenia, sú to len skúšky a prostredníctvom klinickej smrti zistil, že je to v poriadku a k tejto téme už nie je čo dodať.

21:00:05 Otázku kladie ďalší účinkujúci: „*Snažíte sa každý deň žiť tak, ako keby bol pre vás ten posledný?*“ M. Čekovský si myslí, že áno. Aj po dnešnom zážitku to urobí tak isto, pretože vníma energiu, ktorá ho objíma. Spomína vetu, ktorá hovorí, že prvý dojem nie je možné urobiť dvakrát. Takže z každej udalosti, ktorú zažije, má prvý dojem a vie, že to je realita a táto skutočnosť ho robí šťastným. Myslí si, že každý z nás má svoju realitu, ale skutočnosť je len jedna. V tomto prípade je skutočnosť to, že je im spolu dobre a to je super. Účinkujúci, ktorý položil otázku potvrdzuje, že aj pre neho je to super.

21:01:18 Pred M. Čekovským stojí účinkujúca, ktorá kladie ďalšiu otázku: „*Pre mňa osobne je na ľuďoch mimoriadne atraktívne, keď majú ambície a formujú si svoj život tak, aby si ich mohli plniť. Máte aj vy ešte nejaký sen, ktorý si nosíte v sebe a túžite a zariaďujete si tú realitu tak, aby ste si ho mohol splniť?*“ M. Čekovský odpovedá, že jeho ambíciou je nekonečný pokoj. Myslí si, že zážitkov, vnemov a útokov reality je veľmi veľa (v rýchlom slede vymenúva rôzne požiadavky, ktoré sú v živote na neho kladené). Práve preto je pokoj pre neho veľmi dôležitý. Spája si ho aj s bezpodmienečnou láskou, ktorou je niekedy aj to, že nemusí na všetko odpovedať či povedať svoj názor. Uznáva, že má rád aj materiálny svet, ktorý vytvoril človek. Pokoj bol však podľa neho vytvorený niekým iným.

21:02:58 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Ocino sa ma občas pýta: ‚Majko, si šťastný?‘ Ja odpoviem, že áno. A keď sa ma spýta, prečo som šťastný, poviem, že lebo ty si šťastný?*“ M. Čekovský sa zamyslí a vraví: „*Áno, sme šťastní.*“ Tiež povie, že Stvoriteľ nás zamestnáva – sme v práci. Jediná naša práca je byť šťastný – Stvoriteľ nič iné od nás nechce. A keď to nevieme, tak nám posiela iných, aby nám povedali: Si šťastný, len o tom nevieš. Keď sú otec aj mamina šťastní, tak sme aj my, pretože energiu naberať od nich. Zdôrazňuje, že aj on máva zlú náladu, lebo uverí niečomu, čo nie je dôležité. A preto máme blízkych, aby nám povedali: Ty si šťastný, len momentálne o tom nevieš. Na záver vraví: „*Takže, budme šťastní.*“ Majko odpovedá: „*Áno, budme šťastní.*“

21:04:10 Moderátor: „*Ideme na ďalšiu tému, láska a deti, dobre hovorím, prvú tému otvára, teda prvú otázku má Janka pripravenú.*“

21:04:17 Janka: „*Ako vás napadlo dať svojim deťom mená Hana, Sofia, Alexej a Nikolaj?*“ M. Čekovský napodobňuje, ako rozmýšľal pri výbere mien. Vysvitne, že meno Hana považuje za pekné slovenské meno a Sofia sa mu páčila, pretože znamená múdrosť. Alexej je meno po bratovi starého otca a syna

prezývajú Ači. Meno Nikolaj sa mu páčilo, pretože keď bol malý, mama mu hovorila básničku, kde bolo toto meno, syna s týmto menom prezývajú Niči.

21:05:29 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Nie je pre vás veľa mať štyri deti?*“ M. Čekovský odpovedá, že nevie, či to nie je málo. Vraví, že človek na starobu nesmie ostať sám a jeho deti sú bytosti, ktoré si ho vybrali a on je im k dispozícii. Myslí si, že byť rodičom znamená byť „*servismanom svojich bytostí*“. Deťom treba dávať lásku, neobmedzovať ich a treba im pomôcť, keď „*spadnú*“. Na záver kladie rečnícku otázku: „*...a čo je veľa a čo je málo?*“

21:06:08 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Chcel by som sa spýtať, ako zvládáte sa počas de facto voľného času starať o štyri deti, ktoré majú aj iné matky, takže je to také...môže to byť celkom náročnejšie?*“ M. Čekovský hovorí, že to je náročnejšie. Staršie dcéry majú 25 a 21 rokov, sú dospelé a žijú si svoj život. Keď sa niekedy neozvú, tak vie, že je všetko v poriadku, a keď sa ozvú, je tam pre nich na sto percent. Mladší mu robia radosť, pretože sú ešte malí. Keď má ťažšie obdobie, ich detská energia mu pomáha.

21:06:59 Nasleduje otázka od účinkujúcej: „*Ako tráviš voľný čas s deťmi? Blázniš sa s nimi?*“ M. Čekovský odpovedá kladne. Hovorí, že už aj jeho mladšie deti sa začínajú venovať hudbe. Sadnú si spolu k hudobným nástrojom a oni napodobňujú všetko, čo robí on. Je to veľmi vtipné sledovať. Vidí, že duše detí sú z iných vesmírov, a cez hudbu sa napájajú do komunikačného víru, a bláznením porušujú všetky pravidlá, a spoločne sa tak spájajú v radostnom kruhu. Účinkujúca má doplňujúcu otázku: „*A koľko rokov majú tí mladší?*“ M. Čekovský hovorí, že Alexej má 8 a Nikolaj 4.

21:08:00 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Prečo sú deti vašim najväčším bohatstvom?*“ M. Čekovský odpovedá, že preto, lebo sú od Boha. A tiež preto, lebo sa má kam tešiť a blázniť.

21:08:18 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Vynášate odpad vy, vaša žena alebo vaše deti?*“ M. Čekovský hovorí, že to robí ten, kto ide prvý z domu. Často sa stáva, že ak je smetie pripravené pred dverami, tak im ho zoberie sused Milan. A niekedy to isté spraví pre susedov on.

21:08:56 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „*Ako trávite čas so svojou rodinou?*“ M. Čekovský vraví, že intenzívne. Znamená to, že ak je s nimi, nemyslí na nič iné.

21:09:24 Nasleduje ďalšia otázka od účinkujúcej: „*Čo vás vaše deti naučili o sebe samom?*“ M. Čekovský: „*Ako veľmi som sa vzdialil tomu decku, ktorým som bol...*“ Pokračuje, že jeho mladšie deti ho teraz vracajú späť a učí sa od nich zvládať bremená, ktoré si niekedy nesieme. Odporúča to každému, pretože deti majú vo veľa veciach pravdu.

21:10:00 Prerušenie

Zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (alza.sk), zvukovo-obrazový komunikát, upútavka na program *Ostrov* , zvukovo-obrazový komunikát na program *Ranč* , reklamný blok, zvukovo-obrazový komunikát na program *Dobre vedieť* , vlastná propagácia (JOJ Play), zvukovo-obrazový komunikát, upútavky na programy *Politika 24* (JOJ 24), *Ranč*   , zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (Tipos), zvukovo-obrazový komunikát, vlastná propagácia (programy *Grinch*, *Ladové kráľovstvo 2*, *Leví kráľ*, *Baby šéf: Rodinný podnik*) , zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (Kaufland), zvukovo-obrazový komunikát, zvukovo-obrazový komunikát na program *Perinbaba a dva svety* , zvukovo-obrazový komunikát, zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (alza.sk).

21:19:48 Pokračovanie programu

Moderátor: „*Milí Marián, dovoľte, aby som vám predstavil Gabriela. Gabriel, jedenásť rokov hrá na klavír, navštevuje základnú umeleckú školu v Kolárove, budúci týždeň ho čaká absolventský koncert, apropos, absolvoval množstvo súťaží, prehliadok a napríklad minulý rok sa zúčastnil súťaže v Kórei ako jediný Slovák, bola...je to taká prestížna súťaž, aspoň teda v tých kruhoch, a iba traja z Európy tam boli a medzi nimi aj Gabko. A Gabriel si pre vás pripravil jedno vystúpenie. Môžeme ísť na to.*“

M. Čekovský tleska a vraví: „*Wau!*“

21:20:22 Gabriel hrá na klavíri. Kamera v prestrihoch sníma jeho hru a ostatných účinkujúcich.

21:21:31 Gabriel dohral. Zaznieva potlesk a prejavy uznania. M. Čekovský sa po chvíli postaví zo stolička, neprestáva tleskať. Gabriel sa jemne ukloní. M. Čekovský vraví: „*A tá pieseň sa volá Mistry, je*

to tak?“ Gabriel odpovedá kladne. M. Čekovský sa teší, že skladbu pozná, ocení Gabrielov výkon a začne si pieseň pospevovať.

21:21:58 Moderátor poďakuje Gabrielovi za hru. Tiež vraví: „...prechádzame na ďalšiu tému a tou je kariéra, hudba a sestra.“

21:22:07 Otázku kladie Michal: „Ako robíte hudbu? Počujete najprv nejakú melódiu vo svojom vnútri?“

M. Čekovský vraví, že melódia sa dá vnímať ako najzákladnejšia hudobná myšlienka, hudobná veta. Zaintonuje krátku melódiu a vraví, že je to prvá veta. Následne melódiu zaspieva už aj s textom, ktorý vtipne ukončuje. Vraví, že každá myšlienka musí mať začiatok a koniec.

21:22:56 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „Kto je lepši skladateľ, vy alebo vaša sestra Ľubica?“ M. Čekovský po chvíli rozmýšľania hovorí, že sestra – je staršia a bojí sa jej. Napokon však povie, že jeden druhého si veľmi vážia a má veľký rešpekt pred tým, ako sestra vníma a skladá hudbu. Považuje ju za vynikajúcu skladateľku, vďaka ktorej skladá aj on. Vraví, že skladať môže každý. Dôležité je však to, čo poskladá.

21:23:56 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „Čím je pre vás, okrem inšpirácie k hudbe, sestra Ľubica taká životne dôležitá?“ M. Čekovský vraví, že sa riadi heslom Marcela Forgáča, ktorý hovorí: „Mať sestru, brata, je mať hrudu zlata.“ Podľa slov M. Čekovského, sú to tí ľudia, ktorí vás držali v detstve, spolu s nimi ste prežívali ťažké veci. So sestrou všetko prežívali spoločne. Sú si pre seba veľkou inšpiráciou. A aj keď mu niekedy ide na nervy, je rád, že ju má.

21:25:03 Moderátor: „Všetci naši redaktori majú nejaký talent. Venujú sa umeniu, píšú, tvoria a špeciálne pre dnešok si traja z nich vytvorili také...takých niekoľko veršov. Chceme vás poprosiť, či by ste si nevybrali niektorý z nich a nezhudobnili pre nás, že chceme mať taký jedinečný zážitok, ja vám takto podám.“

M. Čekovský má v rukách tri texty. Vraví, že sú od Carlosa, Jakuba a Alexandry. Myslí si, že by sa dali zhudobniť všetky tri. Navrhuje, že by ich pred zhudobnením rád prečítal. Moderátor aj účinkujúci súhlasia.

21:26:01 Ako prvý číta Alexandrin text, ktorý znie nasledovne: „Um krehký bez slova kráča, o pravde je jeho svet, tá symetria krásy pravá, nech je pre dnes dušou vied, ach, ja raz len prosím, pre nás tou dušou vied.“

M. Čekovský zhodnotí, že verš pôsobí ako japonský koán. Alexandra vraví, že toto jej ešte nikto nepovedal a ďakuje za hodnotenie.

21:26:34 Druhý text je Carlosov a znie nasledovne: „I keď si autista životom lámaný, nič ti nešepká, že nie si milovaný. Len vedz, autizmus nie je zlý, len vedz, je naveky dobrý. I keď si autista padnutý, len ver, budeš znova zdvihnutý. Ty vyrastieš k výšinám, odvaha patrí nám.“ Text považuje M. Čekovský za krásny, ostatný účinkujúci tlieskajú. Carlos vraví: „Ďakujem.“

21:27:08 Ako tretí číta M. Čekovský Jakubov text: „Veľký problém to je, keď dieťaťu rodič nerozumie, keď iba vidí, že sa veľmi trápi a nevie, čo skutočne cíti. V tej hlave maličkovej vzniká veľký problém, ktorý nepochopia ani doktori. Radšej by ho na psychiatrii navždy zavreli. Keby sme len vedeli, aké sú tie deti, čo sa narodili. Ten, kto je iný, ako ostatní, bude znášať krivdy, trpieť výsmechy. To, čo vyzerá ako nenormálne, môže byť nakoniec veľmi výnimočné. Ja som jeden z tých, ktorých málo kto pochopí, trpím veľké neúspechy, som síce autista vysokofunkčný, prepadávam záchvatom a úzkostiam mocným. Niekedy to vyzerá, ako keby som nebol schopný byť v tomto neistom svete šťastný. Moja povaha tvrdohlavá často o múr naráža, i keď je to často náročné, môj Pán Ježiš mi stále pomáha. Ja mám istotu večného života, cez všetko prejdem a s Bohom všetko zvládnem, a to aj ostatným autistom zo srdca prajem.“

Účinkujúci tlieskajú. M. Čekovský zhodnotí, že všetky texty sú dobré. Vraví tiež, že každý z textov má svoju farbu. Carlosov text je žltý, Alexandra má snehobiely text, Jakubov text je zelenomodrý – zelený s modrými kvetmi. Účinkujúci s ním súhlasia a to znamená, že sa môže ísť tvoriť.

21:28:57 M. Čekovský si sadá za klavír. Po chvíli začne hrať melódiu, do ktorej spieva Alexandrin text. Kamera v prestrihoch sníma Alexandru, ktorá sústredene počúva. Po dospievaní si vyslúži potlesk. M. Čekovský si myslí, že skladba má potenciál stať sa hitom, hoci jej hlboký text nemusí každý hneď pochopiť. Alexandra sa zasmieja a povie: „O to išlo.“ M. Čekovský vraví, že aj Carlosov text považuje za hlboký, a následne k nemu zahrá melódiu. Kamera v prestrihoch sníma aj usmievajúceho sa Carlosa. V priebehu spievania M. Čekovský vyzve účinkujúcich, aby tlieskali do rytmu a ku koncu skladby ich dokáže zapojiť aj do spevu. Za túto improvizáciu si vyslúži búrlivý potlesk. Niektorí zakričí: „Toto bolo

super.“ M. Čekovský ešte počas potlesku vraví: „Tak, a už máme dva hity.“ Následne pokračuje zhudobnením Jakubovho textu. Kamera v prestrihoch sníma aj Jakuba, ktorí pôsobi zamyslene. M. Čekovský pri tejto skladbe opäť zapája ostatných účinkujúcich do spevu. Aj táto improvizácia si vyslúžila potlesk. M. Čekovský si pýta súhlas, aby si texty mohol ponechať a uložiť ich do svojho osobného archívu. Verí, že keď jeho deti v budúcnosti vyrastú a objavia tieto texty aj reláciu, budú boháči, pretože budú mať pamiatku na niečo veľmi krásne.

21:36:40 Moderátor: „Ak niečo ide nášmu hosťovi, tak to je...to je vtip. Otváram tému humor. Prvú otázku položí Sonička.“

Sonička: „Si vtipný aj doma?“ M. Čekovský nič nehovorí, robí iba grimasy, z ktorých nie je zrejme odpoveď. Napokon povie, že to necháva na posúdenie iným, no vždy sa snaží aj v ťažkých situáciách vidieť niečo vtipné. Tvrdí, že niekedy vie byť ticho aj niekoľko hodín.

21:37:17 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „Či by ste našli dáky vtip, ktorý by ste mohli o sebe povedať, že vás definuje?“ M. Čekovský: „Asi by to bolo že: Marián, zastav, lebo ti drnčí blatník. Nepočujem, lebo mi drnčí blatník!“

21:37:32 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „V Inkognite hovoríš často vtipy. To kto ťa naučil?“ M. Čekovský vraví, že ho to naučil život a Mišo Hudák. Väčšinou ho naučili hovoriť vtipy situácie, keď sa snažil byť stredobodom pozornosti a nevyšlo mu to.

21:37:57 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „Viete si predstaviť reláciu Inkognito bez Miša Hudáka?“ M. Čekovský odpovedá, že si to bez Miša Hudáka nevie predstaviť a pevne verí, že Mišo Hudák si nevie predstaviť život bez Inkognita.

21:38:10 Otázku kladie ďalšia súťažiaca: „O dobrom humore sa všeobecne hovorí, že nemá hranice, ale predsa len, každý tie hranice niekde má. Mňa by zaujímalo, kde už pre vás končí humor?“ Podľa M. Čekovského humor končí v trápnosti - keď mu je trápne za niekoho, kto v televízii prezentuje niečo, čo by malo byť vtipné. Humor je dobrý vtedy, ak nás pozdvihne a rozosmeje.

21:39:15 Otázku kladie ďalší súťažiaci: „Túžili ste skutočne od malička byť šoumenom?“ M. Čekovský vysvetľuje, že túžil po niečom, čo by bolo medzi šoumenom, klavírom, spevom, hudbou, rodinou, kuchyňou - teda medzi všetkým dokopy. Byť šoumenom podľa neho znamená byť v prítomnom okamihu, lebo tak vzniká situačný humor.

21:39:49 Moderátor oznamuje, že nastal záver. M. Čekovský je prekvapený a nechce, aby bol koniec. Moderátor objasňuje, že majú pred sebou ešte jednu skladbu, na ktorú sa veľmi teší účinkujúca Janka. M. Čekovský si opäť sadá za klavír a následne sprevádza Janku, ktorá spieva skladbu „Myslím, že môže byť“ (IMT Smile). Počas refrénu M. Čekovský vyzýva ostatných účastníkov, aby sa pridali k Janke. Po odspievaní sa Janka s M. Čekovským srdečne objíma a ďakuje ostatným účinkujúcim za potlesk.

21:42:44 Moderátor: „Ďakujeme za krásny hudobný moment Janke, Mariánovi za spev a hudobný doprovod, a samozrejme, aj vám všetkým, že ste sa nakoniec pridali, za flexibilitu. Potlesk.“ Účinkujúci tlieskajú, ozývajú sa pokriky vyjadrujúce uznanie.

21:43:04 Moderátor: „Záverečná otázka z našej strany a ja ju teda vypoviem za nás za všetkých. Sme v závere a chceme vás poprosiť o takú poslednú rezonanciu. Čo vo vás ostáva po dnešnom stretnutí?“ M. Čekovský ostáva po položení istú chvíľu ticho. Potom vraví: „Počujete to?“ Hovorí, že je to ticho lásky. Ďakuje a smerom k účinkujúcim posielajú vzdušný bozk. Kamera následne sníma ako k M. Čekovskému pristupujú jednotliví účinkujúci a vyjadrujú mu vďaku, obdiv, fotia sa s ním, odovzdávajú mu darčeky, dávajú si podpisovať pamätníky. V úplnom závere sa M. Čekovský rozpráva s účinkujúcim Gabrielom a prízvukuje mu, aby nikdy neprestal hrať na klavír.

21:45:27 Koniec programu

21:45:28 Vlastná propagácia (JOJ Play), zvukovo-obrazový komunikát, zvukovo-obrazový komunikát označujúci sponzora programu (alza.sk), zvukovo-obrazový komunikát, upútavka na program Inkognito

, zvukovo-obrazový komunikát na program Ostrov, časť reklamného bloku.

21:49:59 Koniec záznamu